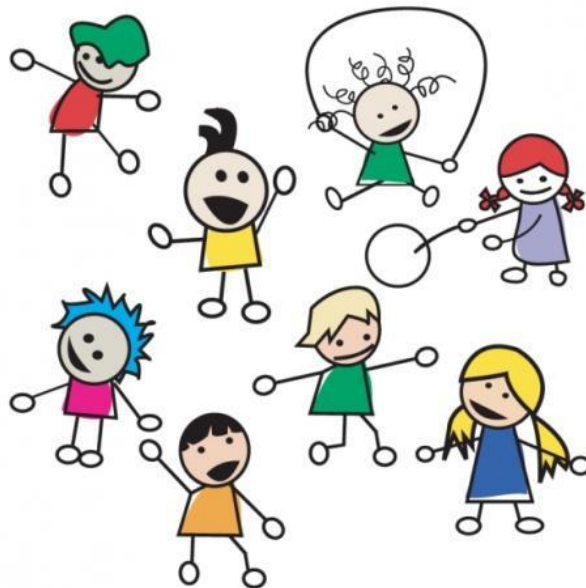

Master i sundhedspædagogik
Aarhus Universitet, DPU – Emdrup

Praktisk vejledning i et sundhedspædagogisk perspektiv

Video, som metode
i børnefysioterapeutens praksis

Studerende: Tina Borg Bruun, studie nr. 201201179

Vejleder: Helle M. Nordentoft

Eksamensform: Masterprojekt, skriftlig opgave med mundtligt forsvar

Sommereksamen: 2014

Opgavens omfang: 141.179

Summary

The purpose of this project is to investigate which possibilities and limitations use of the video method “Stimulated Recall” provides, to qualify the pedagogy in a counseling session.

The purpose of using the video method to guide the conversation is to create a platform enabling pedagogues to reflect on their actions in practice, and through these conversations about practice, gain a stronger plan for action, thus qualifying the development of their health educational competence.

The project examines physiotherapist’s guidance practices and the organizational framework for this. The guide is aimed at supporting development in the motoric unconfident children's development and learning in day-care institutions. A brief description of motoric unconfident children is linked to the supervision practice as physiotherapists provide at daycare institutions.

Data generated using two qualitative Stimulated Recall interview, based on the phenomenological science ideal. Two pedagogues from a supervisory program in physiotherapy practice were interviewed. The two Stimulated Recall interview were conducted in a nursery and a kindergarten and was obtained on the basis of video recordings of educational activities organized movement.

Data are processed according to the hermeneutic circle, which gave 2 relevant themes: Motorical Control and Coordination, and Motorical Control and Balance. The two themes were analyzed using theories on reflection and action competence.

The analysis showed that the use of video method Stimulated Recall in a counseling session provides an environment where a teaching language about body, health and movement can unfold. It creates a starting point in the cross- professional cooperation on shared goals for the child's motoric development and learning, and relates the instructions specifically to employee’s action context in daycare.

The discussion about the method is concentrated on its limitations. Socio-cultural factors are discussed, including importance of colleagues for educators to develop action competence.

It is concluded that using the video method Stimulated Recall could be beneficial to qualify teachers' health education action competence in working with motoric unconfident children, and to examine how the model can be integrated into the children's physiotherapy practice guidance.

Resume

Formålet med Masterafhandlingen er, at undersøge hvilke muligheder og begrænsninger anvendelse af videometoden "Stimulated Recall" giver i forhold til, at kvalificere pædagogers refleksion i den vejledningspraksis fysioterapeuter yder omkring motorisk usikre børn i en Pædagogisk Psykologisk rådgivning.

Baggrunden er at forandringer i PPR mod mere konsultative opgaver i fysioterapeutens praksis, skaber et behov for at gøre vejledningen mere praksisnær.

Data genereres ved hjælp af to kvalitative stimulated recall interview, der bygger på det fænomenologiske videnskabsideal. I et stimulated recall interview stimuleres pædagogens "genkaldelse" af en handling, gennem en introspektiv proces, hvor genkaldelsen og samtalen om det, der vises på videoen, stimulerer pædagogens samtidige refleksive processer.

Der blev interviewet to pædagoger fra et vejledningsforløb i den fysioterapeutiske praksis. Disse blev foretaget i en vuggestue og i en børnehave, og er fremkommet på baggrund af videoptagelser af pædagogisk tilrettelagte bevægelsesaktiviteter.

Data er bearbejdet efter den hermeneutiske cirkel, som gav 2 relevante indholdsdimensioner i vejledningen: Motorisk kontrol og koordination og Motorisk kontrol og balance. Disse to indholdsdimensioner analyseres ved hjælp af teorier omhandlende refleksion (Schön 2001) og handlekompetence (Nygren & Fauske 2010)

Diskussionen foldes ud omkring metodens begrænsninger, herunder diskuteres de sociokulturelle faktorer i daginstitutionerne og disses betydning for, at pædagoger gennem vejledningssamtalerne kvalificeres til at implementere nye bevægelsestiltag i daginstitutionens hverdag.

Det konkluderes at anvendelse af videoptagelse af den pædagogiske praksis, som afsæt for en samtale mellem fysioterapeuten og pædagogen, knytter vejledningen specifikt til pædagogens handlekontekst med motorisk usikre børn. Det skaber et læringsrum hvor et pædagogisk sprog om krop, sundhed og bevægelse kan udfoldes, og hvor pædagogers handlekompetence kan styrkes.

Det bringer de professionelles forskellige forståelser om barnets sundhed i spil, og skaber et afsæt i det tværprofessionelle samarbejde for at sætte fælles mål, og at tilpasse og justere bevægelsesaktiviteter i relation til barnets motoriske udvikling og læring.

Indholdsfortegnelse

1.0 Indledning	7
1.1 Problemformulering	8
1.2 Masterprojektets opbygning	8
2.0 Problembaggrund	9
2.1 Vejledning i PPR	9
2.2 Motorisk usikre børn	10
2.3 Pædagogisk tilrettelagte bevægelsesaktiviteter	10
2.4 Praktisk vejledning	11
2.5 Kortlægning af litteratur knyttet til feltet	12
2.6 Præsentation af de udvalgte artikler	14
2.6.1 Sammenfatning	17
2.6.2 Studiernes metoder	17
2.6.3 Studiernes relevans	18
2.6.4 Studiernes anbefalinger	19
3.0 Det læringsteoretiske og sundhedspædagogiske afsæt	19
3.1 Schöns refleksionsbegreb	20
3.2 Nygren og Fauske, udvikling af professionelles handlekompetence	22
3.2.1 Erhvervsrelevant handleberedskab	23
3.2.2 Artefakter	24
3.3 Det sundhedspædagogiske afsæt	25
4.0 Metodiske overvejelser	27
4.1 Fænomenologi og kvalitativ metode	27
4.2 Stimulated Recall- interview som metode	28
4.3 Interviewguide	29
4.4 Min position	30
4.5 Gennemførelse af den empiriske undersøgelse	31
4.6 Udvælgelse af informanter	31
4.6.1 Præsentation af de to daginstitutioner	32
4.6.2 Børnehave A	33
4.6.3 Vuggestue B	33
4.7 Empiri ved hjælp af SR-interview metoden	34
4.8 Ethiske overvejelser	35

4.9 Databearbejdning	36
5.0 Analysens fund	37
5.1 Indledning til analysen.....	38
5.2 Tema 1: Motorisk kontrol og koordination	39
5.2.1 Balancegang med bold - Arne.....	39
5.2.2 Muligheder ved Stimulated Recall - Arne.....	41
5.2.3 Æslet Zebedæus - Bente	42
5.2.4 Muligheder ved Stimulated Recall - Bente	44
5.2.5 Opsummering på tema 1.....	46
5.3 Tema 2: Motorisk kontrol og balance	46
5.3.1 Gå baglæns på tov og hinke over klodser - Arne.....	47
5.3.2 Muligheder ved Stimulated Recall - Arne.....	49
5.3.3 Lege med bolde - Bente.....	52
5.3.4 Muligheder ved Stimulated Recall - Bente	53
5.3.5 Opsummering på tema 2.....	54
5.4 Begrænsninger ved Stimulated Recall.....	55
5.4.1 Begrænsninger ved Stimulated Recall - Arne	55
5.4.2 Begrænsninger ved Stimulated Recall - Bente	56
5.5 Masterprojektets metodemæssige begrænsning	58
6.0 Diskussion og perspektivering	60
7.0 Konklusion	64
8.0 Litteraturliste	67

9.0

Bilag

1. Forskningsspørgsmål
2. Samarbejdsaftale mellem studerende og informant
3. Samarbejdsaftale mellem studerende og forældre
4. SR-interview Arne
5. SR-interview Bente

1.0 Indledning

Min ansættelse som børnefysioterapeut i Pædagogisk Psykologisk Rådgivning i Frederiksberg kommune danner afsæt for masterprojektets interessefelt.

Pædagogisk Psykologisk Rådgivning (herefter forkortet PPR) yder rådgivning og vejledning til daginstitutioner, skoler og kommunens specialtilbud.

I min praksis arbejder jeg med børns motoriske udvikling og læring, og har en sundhedspædagogiske interesse i at fremme børns sundhed. Set ud fra et bredt perspektiv, hvor børns motoriske udvikling og læring ses i sammenhæng med deres fysiske, psykiske og sociale udvikling, de institutionelle rammer og de betingelser børnene møder i deres hverdag.

Min opgave er at yde vejledning til det pædagogiske personale. Denne vejledningspraksis er masterprojektets omdrejningspunkt.

Jeg oplever i praksis, at der er stor interesse for at få "gode råd og ideer" som kan anvendes i den daglige praksis, i institutionerne, men at de opfølgende vejledningssamtaler, og den "praktiske vejledning" ude i institutionerne viser, at pædagogerne ikke har anvendt de efterspurgte redskaber. Derfor er min oplevelse, at vejledningen mere kommer til at handle om at give "gode råd", end min hensigt om at inddrage pædagogerne i målsætningsarbejdet omkring børns motoriske udvikling og læring.

Jeg har interesse i at vende denne asymmetriske dialog. For at kvalificere den vejledning PPR yder, og for at de tiltag der iværksættes i højere grad medvirker til at fremme børns motoriske udvikling, trivsel og læring i daginstitutionerne.

Jeg er optaget af, hvad der sker i hverdagen i forbindelse med et vejledningsforløb, og det undrer mig at pædagoger ikke arbejder systematisk, med at omsætte redskaberne til handling i praksis. Jeg er derfor optaget af, hvordan vejledningen kan bidrage til at pædagoger kvalificeres til at tilrettelægge og arbejde systematisk i deres praksis og evaluere på de tiltag, som iværksættes.

Formålet med masterprojektet er derfor at udvikle en ny metode til vejledningen. En metode som styrker pædagogers kompetence til at stimulere motorik usikre børn, og som kan medvirke til at skærpe deres sundhedspædagogiske praksis.

Fra mit studie i sundhedspædagogik på DPU har jeg fået indblik i, at videoptagelser af praksis kan være udgangspunkt for en samtale om praksis. Det har vakt min nysgerrighed for at se nærmere på om, og hvordan denne metode kan kvalificere vejledningen.

Min antagelse er, at vejledningen i sin nuværende form, hvor der er afsæt i en samtale om anbefalingerne og en opfølgning i praksis, ikke bidrager til at pædagoger reflekterer over deres handlinger, og at dette får betydning for de mål og metoder, de anvender i praksis med motorisk usikre børn.

Der er derfor behov for at nuancere min forståelse og oplevelse med pædagogernes perspektiv, da de, i den pædagogiske praksis, er dem der strukturerer aktiviteter for de børn der er vejledningens omdrejningspunkt.

På baggrund af disse overvejelser, ønsker jeg at undersøge, hvordan jeg ved at bruge video som afsæt for en efterfølgende samtale kan kvalificere vejledningen, så den bidrager til at pædagoger reflekterer over egen praksis, for derved at styrke pædagogers kompetence i praksis med motoriske usikre børn.

Det er mit håb, at masterprojektet vil bidrage med nye perspektiver i den fysioterapeutiske vejledningspraksis i PPR.

Jeg vil desuden redegøre for centrale teorier og begreber i forhold til Schöns (Wahlgren et al.2002) refleksionsbegreb, Nygren & Fauskes,(2010) begreber om professionelles handlekompetence, og et af sundhedspædagogikkens kerne- begreber om det positive og brede sundhedsbegreb, som det udlægges af B. B Jensen(2009). Disse begreber vil danne grundlag for analyse og diskussion af det empiriske materiale.

1.1 Problemformulering

Hvilke muligheder og begrænsninger giver metoden Stimulated Recall i forhold til at kvalificere pædagogers refleksion i vejledningen?

1.2 Masterprojektets opbygning

Masterprojektet er bygget op med et indledende afsnit 1.0 der danner baggrund for problemstillingen og selve problemformuleringen, her kommer jeg på mit formål med masterprojektet. I afsnit 2.0 uddybes problembaggrunden og den nuværende vejlednings praksis i PPR beskrives. Her kommer jeg ind på, hvorfor der er behov for at undersøge, om andre metoder end de eksisterende, kan kvalificere den vejledning fysioterapeuter yder. Dernæst kortlægges litteratur som er relevant for netop denne problemstilling. I afsnit 3.0 præsenteres masterprojektets læringsteoretiske og sundhedspædagogiske afsæt, som er projektets analytiske referenceramme. I afsnit 4-0 præsenteres projektets undersøgelsesmetode og jeg beskriver min position som forsker i egen praksis. I afsnit 5.0 følger en præsentation og analyse af data, hvorefter der i afsnit 6.0 følger en diskussion og perspektivering af projektets analytiske fund. Herefter følger en vurdering af den valgte metode. Afsnit 7.0 afslutter masterprojektet med en konklusion.

2.0 Problembaggrund

I dette afsnit vil jeg præsentere baggrunden for problemformuleringen. Der indledes med en præsentation af Pædagogisk Psykologisk Rådgivning, som er den organisatoriske ramme for den vejledningspraksis som masterprojektet tager sit udgangspunkt i. Dernæst følger en kort beskrivelse af daginstitutionen som ramme for de pædagogisk tilrettelagte bevægelsesaktiviteter, dernæst en beskrivelse af motorisk usikre børn, efterfulgt af en beskrivelse af den vejledningspraksis, der finder sted i daginstitutionerne.

Herefter redegøres for eksisterende empiri i forhold til kvalitativ forskning i pædagogers læreprocesser og udvikling af kompetencer i arbejdet med motorik og motorisk udvikling hos børn.

2.1 Vejledning i PPR

PPR er en intern og uafhængig rådgivning for kommunens dagtilbud, og skoler i forhold til undervisning og den pædagogiske indsats overfor børn med særlige behov. PPR's overordnede målsætning er at støtte barnet i det daglige miljø, og de primære opgaver er at yde rådgivning/vejledning, foretage undersøgelser og vurderinger, og give forslag til den pædagogiske indsats og evt. specialpædagogiske tiltag. (PPR 2011)

Det er institutionerne, i samarbejde med forældrene, der henviser børn til vurdering og undersøgelse. I henvisningen beskrives barnets udfordringer, ressourcer, og hvilke behov personalet har for PPR's rådgivning og vejledning.

Arbejdsopgaverne herunder vejledning, er organiseret tværfagligt, hvilket indebærer, at PPR's ansatte psykologer, talehørekonsulenter, socialrådgivere og fysioterapeuter samarbejder i tværfaglige teams, om den rådgivning og vejledning der tilbydes til institutionerne.

Præciseret på baggrund af ovenstående, er den fysioterapeutiske funktion i PPR at foretage undersøgelser og vurderinger af barnets motoriske udvikling og funktioner, og at rådgive og vejlede forældre og institutionspersonale med henblik på, hvordan barnets motoriske udvikling og læring støttes i institutionerne.

Forandringer i PPR mod mere konsultative opgaver i forhold til at understøtte børnenes udvikling i institutionerne, har medført, at fysioterapeuternes position er ændret fra at være tæt på praksis, fra at "handle" og "gøre" i praksis sammen med personalet og børn, til i større grad at være vejledende og konsultative i forhold til at "tale om" og "lægge planer for", hvad der skal gøres i den pædagogiske praksis med børn.

Derfor er der behov for at interessere sig for, hvordan vi i højere grad kan gøre vores vejledning mere praksisnær, således at pædagoger kvalificeres til at tilrettelægge tiltag i praksis, der stimulerer børns motoriske udvikling og læring.

2.2 Motorisk usikre børn

Børn, der henvises til PPR, har forskellige udviklings- og lærings problemstillinger. Fysioterapeut H. Østergaard beskriver motorisk usikre børn som børn, der har behov for særlig opmærksomhed på den motoriske udvikling, for at de kan lære at mestre de mest basale kropslige og motoriske funktioner. Børnenes vanskeligheder kan ikke forklares med neurologiske lidelser, mental retardering eller fysiske handicaps. De beskrives som børn, der har en langsommere motorisk læring af de mest almindelige dagligdags færdigheder, sammenlignet med jævnaldrende børn. (Østergaard 2008, s. 11).

De børn, som er omdrejningspunktet for den vejlednings praksis, som dette masterprojekt beskæftiger sig med, er i tråd med Østergaards beskrivelse.

Det er min erfaring fra min praksis med børn, at udviklingen af motoriske kompetencer har stor betydning for børns fysiske, psykiske og sociale sundhed, fordi det åbner for at børn kan være deltagende i leg og bevægelse med andre børn, hvilket man kan betragte som er et fundament for læring og udvikling. Jeg oplever, at børn med en usikker motorik kan være mindre deltagende i bevægelseslege og dermed kan miste muligheden for at opnå mange og varierede bevægelseserfaringer som er væsentlige for at udvikle et aldersvarende bevægelsesrepertoire.

2.3 Pædagogisk tilrettelagte bevægelsesaktiviteter

PPR's målsætning er at give pædagoger mulighed for en kvalificeret vejledning Derfor tilbydes personalet vejledning, når et barn er undersøgt og vurderet af en af PPR's fysioterapeuter.

I daginstitutionerne arbejdes der ud fra loven om de pædagogiske læreplaner, hvor et af seks temaer er krop og bevægelse.(Dagtilbudsloven 2007).

Her beskriver daginstitutionen de relevante metoder og aktiviteter, der iværksættes for at nå målene, og hvordan læreplanen evalueres. Dagtilbudsloven foreskriver, at børn i dagtilbud skal have et børnemiljø, der fremmer deres trivsel, sundhed, udvikling og læring, og at der tages højde for, at særlige børnegrupper har mulighed for at deltage i disse aktiviteter (Ibid).

I følge Dagtilbudsloven skal børn med forskellige motoriske kompetencer kunne deltage i disse tilbud, hvilket stiller krav til det almenpædagogiske personales kompetencer.

Min oplevelse er, at der er meget stor forskel på disse aktiviteters struktur, indhold og gennemførelse. Derfor er det væsentligt at se på, hvordan fysioterapeuten kan støtte processen i arbejdet med bevægelsesaktiviteter i praksis, i relation til motorisk usikre børn.

2.4 Praktisk vejledning

Når et barn er undersøgt og vurderet af fysioterapeuterne i PPR, tilbyder fysioterapeuterne "praktisk vejledning" til det pædagogiske personale. Formålet med vejledningen er at guide og støtte personalets proces med at iværksætte tiltag, der understøttes barnets udvikling. Vejledningen etableres mellem fysioterapeut og barnets stuepædagog. Her er det min oplevelse, at der i mødet er forskellige perspektiver og forståelser omkring barnets vanskeligheder, og hvordan man kan støtte op om barnets udvikling.

I vejledningen er der blik for, at de forslåede aktiviteter tager udgangspunkt i en forståelse af at se på børns kropslighed og sundhed, i lyset af det brede og positive sundhedsbegreb. Det brede og positive sundhedsbegreb er beskrevet af B.B. Jensen (1997; 2005), og omfatter både livstil og levevilkår, og et positivt sundhedsbegreb indebærer at sundhed betragtes som et kontinuum og ikke en statisk størrelse, dermed har begrebet blik for menneskers livskvalitet (Simovska 2012: I Simovska & Jensen 2012 s. 43).

I tråd med dette er der i vejledningssamtalen med barnets stuepædagog blik for at børns legerelationer, børns deltagelse, motivation og interesse i leg og bevægelse, er betydningsfulde for valg af aktiviteter, og at leg og bevægelse foregår i både voksenorganiserede og styrede aktiviteter og i børns selvinitierede aktiviteter.

Vejledning og rådgivning relateret til et barns udvikling foregår på mange niveauer og sammenhænge i et forløb i PPR. Fysioterapeuten varetager følgende funktioner i et vejledningsforløb.

- A. Fysioterapeuten indgår i et tværprofessionelt samarbejde med PPR's øvrige ansatte psykologer, talepædagoger og socialrådgivere omkring en undersøgelse og udredning af barnet.
- B. Fysioterapeuten foretager en motorisk undersøgelse og afgiver en skriftlig anbefaling vurdering af barnets behov for støtte.
- C. Fysioterapeuten vejleder forældre og pædagoger med afsæt i den skriftlige anbefaling.
- D. Fysioterapeuten vejleder personalet og forældre på netværksmøder
- E. Fysioterapeuten deltager i en "praktisk vejledning" i daginstitutionerne.

F. Fysioterapeuten afholder, i samarbejde med psykolog supervisions forløb for personalet i dagtilbud og på skoler.

Fysioterapeuten har dermed flere forskellige positioner igennem et vejledningsforløb. Det der har nærværende masterprojekts udgangspunkt er E den "Praktiske vejledning" som foregår i daginstitutionerne.

På baggrund af vejledningen og anbefaling fra PPR fysioterapeuten kan følgende ske;

- A. Pædagogen arbejder med strukturerede bevægelsesaktiviteter for barnet, enten individuelt eller i en gruppe af børn i daginstitutionen.
- B. Pædagogen har fokus på at tilgodese barnets motoriske udvikling og læring i hverdagen
- C. Pædagogen udarbejder en handleplan og i værksætter bevægelsesaktiviteter på denne baggrund.
- D. Barnet modtager fysioterapeutiskbehandling i andet regi.
- E. Der er ikke behov for et vejledningsforløb. Pædagogen modtager et råd og barnets sag afsluttes.

Det er A der undersøges i dette masterprojekt.

Jeg ser en udfordring i den beskrevne vejledningspraksis i de situationer hvor eksperterne i PPR tager det for givet, at den vejledte, her pædagogen, kan omsætte den skriftlige anbefaling til praksis, at refleksionsprocesser, læring og udvikling af kompetencer til at arbejde med børnenes udfordringer sker af sig selv og sker i praksis.

Spørgsmålet er, hvilke konsekvenser dette har for pædagogers mulighed for at udvikle handlekompetence og handleberedskab i forhold til at understøtte motorisk usikre børns udvikling og læring?

Børnefysioterapeuter har en bred sundhedsfaglig viden om, hvordan motorisk udvikling forløber og hvad der understøtter og fremmer motorisk udvikling og læring set fra en naturvidenskabelig vinkel. Hvilke processer, der medvirker til at skabe og optimere rammerne for børns udvikling i konteksten, er interessant at se nærmere på.

2.5 Kortlægning af litteratur knyttet til feltet

Formålet med at kortlægge litteraturen tilknyttet feltet er at afdække hvilken viden, der foreligger indenfor udvikling af professionelles kompetence set i relation til at understøtte børns motoriske udvikling og læring.

Derfor er der søgt efter empirisk forskning, som har undersøgt pædagogers læreprocesser, for at opnå kompetencer til at arbejde med børns motoriske udvikling og læring.

Søgningen er foretaget mellem d 25. februar 2014 og 15. marts 2014.

Der er søgt efter både international og national litteratur i perioden 2005-2013 på følgende databaser:

www.ERIC.com www.proqvist.com www.au-library.com www.databasen.dk

Der er anvendt følgende søgeord enkelvis eller i kombination

Engelske søgeord	Danske søgeord
Motor Development AND child* AND learning'*OR education AND Competence OR staff	Motoriske usikre børn, eller børnemotorik og læring eller læreproces*

Første søgning på Proqvist og ERIC med søgeordene "Motor development AND child And Learning Or education" førte til 1875 hits, denne søgning blev kombineret med "AND competence OR staff", hvormed søgningen blev begrænset til 174, en yderligere afgrænsning, gav 24 hits. Heraf blev de 10 udvalgt til nærmere gennemlæsning, hvorefter 3 artikler var relevante for problemformuleringen og som dermed indgår i litteraturreviewet.

En søgning på Danmarks Pædagogiske Universitets database med søgeordene "motoriske usikre børn eller børnemotorik og læring eller læreproces* gav 51 hits, efter en afgrænsning og en søgning på artikel og tidsskrifter fremkom 12 hits hvoraf en ph.d afhandling var relevant for masterprojektets emne og blev udvalgt.

Databasen bibliotek.dk blev søgt med søgeord, "motorik usikre børn eller børnemotorik og læring eller læreprocesser" gav 8 hits hvoraf ingen var relevante.

En stor del af de publicerede forsknings artikler omhandler implementering af bevægelsesprogrammer i dagtilbud med formålet at øge børns generelle fysiske aktivitets niveau og med henblik på at reducere eller forebygge fedme. En del artikler har et bredere perspektiv med fokus på børns udvikling og læring og hvor fokus er de fysiske, psykiske og sociale kompetencer. Få artikler har fokus på de voksnes læreprocesser, dvs. personalets udvikling af kompetencer til at arbejde med at understøtte børns motoriske udvikling og læring.

Oversigt over de inkluderede studiers informanter, målgrupper, og anvendte metoder.

	Litteratur inkluderet i litteraturreview			Anden litteratur
Forfattere	Riethmuller et al.	Happo et al.	Robinson et al.	Svinth I.
Nationalitet og årstal	Australien, 2009	Finland, Lapland 2013	United States 2012	Danmark DPU Aarhus 2013
Målgruppe og antal deltagere	140 personaler fra tre førskole settings, fordelt på 66 deltagere fra hjemmedagplejen, 26 deltagere fra dagplejen, og 51 deltagere fra børnehaver.	Børnehavepædagoger, special - børnehavepædagoger og førskolelærer. I alt 346 deltagere	To målgrupper; A) 20 førskolepædagoger B) 8 børn, fordelt på 6 drenge og 2 piger	Børnehavepædagoger i samspil med børn 24 optagelser af børn og voksne
Undersøgelingsdesign og metoder	Formativt undersøgelsesdesign, Der anvendes kvantitative metoder i form af spørgeskemaer og kvalitative metoder i form af interviews. Observationer settings og fotos af, legepladser og indendørsområder.	Kvalitativ metoder- åben interviewguide- hver deltager beskriver sin egen historie for at belyse kompetenceudvikling gennem personlige forhold, uddannelse og praksis.	Kvantitativt studie Der udelukkende benyttede sig af fysisk test af børnenes motoriske funktioner Der anvendtes ingen metoder til at afdække pædagogernes læreproces	Dialektisk/interaktiv metode. Videoptagelser som deltager -observation
Peer review	Ja	Ja	Ja	Nej

2.6 Præsentation af de udvalgte artikler

“Developing an active resource for a range of Australian early childhood settings: Formative findings and recommendations” af: Riethmuller, A. & Mckeen, K. & D. Okely, A. & Bell, C. & D.S.Sanigorski, (2009)

Formålet med studiet var at identificere personalets aktuelle praksis for fysisk aktivitet, barrierer i forhold til at arbejde med fysisk aktivitet og metoder til at udvikle de professionelle faglige kompetencer i tre forskellige førskole settings.

Projektet var en del af et større projekt forankret i "Romp and Chomp" som er et Australsk EU-dækkende interventionsprogram. De arbejder for at ændre politik, sociokulturelle og fysiske aspekter i den tidlige barndom med det formål at forebygge og reducere fedme.

Studiet anvendte et formativt undersøgelsesdesign og generede data fra et "emic" perspektiv, (insider perspektiv), og et "etic" perspektiv (outsider). Her beskrives kulturen udefra.

Deltagerne i de tre settings repræsenterede et insiderperspektiv, projektkoordinatoren og ekspertgruppen fra Romp and Chomp repræsenterede et outsider perspektiv.

Det primære fund i studiet viste, at der på tværs af de tre settings eksisterede barrierer i form af manglende tid, økonomi og motivation, for at implementere fysisk aktivitetsprogrammer.

Anbefalinger vedr. fysisk aktivitetsprogrammer tilhørende ressourcer og faglig udvikling hos de professionelle blev udviklet for at overvinde disse barrierer.

"Teaching Practices that promote motor Skills in Early Childhood Settings" af: E. Robinson, L. & Kipling Webster, E. & Wood Logan, S & Amarie Lucas, W. & T. Barber, L.(2012)

Formålet med studiet var at undersøge om 20 før-skole pædagoger rekrutteret fra praksis, var i stand til efter et 11 ugers kursusforløb at implementere et fysisk aktivitetsprogram kaldet "Mastery Climate" rettet mod udvikle børnenes motoriske færdigheder.

Interventionen bestod i at før- skole pædagogerne gennemførte et kursus med fokus på at være i stand at, designe, gennemføre og implementere "Mastery Climate- programmet i praksis.

For at lære programmet blev deltagerne inddelt i mindre grupper og superviseret undervejs i undervisningen af to ph.d studerende indenfor det naturvidenskabelige uddannelsesområde.

Studiets anvendte udelukkende naturvidenskabelige metoder i form af måling af børnenes motoriske funktioner før og efter interventionen, ved hjælp af en fysisk test "Test of Groos Motor Development- 2nd edition (TDMD-2, Ulrich 2000). Børnene blev trænet i 11 uger, to gange om ugen a 30 minutters varighed af førskole- pædagogerne.

Det primære fund i studiet viste, at med træning og støtte er før-skole pædagoger i stand til at designe og implementere et "Mastery-baseret" bevægelsesprogram der udvikler en børnegrupes motoriske færdigheder.

“ How do Early childhood education Teachers Perceive Their Expertise? A Qualitative Study of Child care Providers in Lapland, Finland af: Happo, I., Määttä, K., Uusiautti, S. (2013)

Studiets formål var at undersøge, hvordan faglig ekspertise hos børnehavepersonale udvikles og hvordan udviklingen af de professionelle kompetencer kan støttes i en provins som Lapland.

Deltagerne arbejdede i praksis med børn fra 0- 7 år og på tværs af samtlige daginstitutioner, bestod børnegrupperne både af børn med behov for særlig støtte i forhold til deres udvikling og børn, der ikke havde dette behov.

Studiet anvendte kvalitative undersøgelsesmetoder. Data bestod i et spørgeskema omhandlende deltageres personlige oplysninger, uddannelsesniveau og efteruddannelsesniveau. Derudover skrev hver deltager, "historiefortælling", hvori de fortalte og delte deres historie om, hvordan de udviklede deres ekspertise på arbejdspladsen som professionel pædagog.

Studiet konkluderede at for at udvikle professionelle kompetencer, er det nødvendigt at de ansatte reflekterer over til eget arbejde, da der er en sammenhæng mellem pædagogers overbevisning og den praksis, de udøver. Derfor bør refleksion ske på alle niveauer, såvel i uddannelsesmæssige sammenhænge som i den daglige praksis.

Studiets primære fund var, at førskole- børnehavepædagogers arbejde er blevet mere kollegialt og at det medvirker til, at de lærer af hinanden. Fælles problemløsning er blevet mere udtalt i fællesskabet, derfor er det nødvendigt at se på udvikling af ekspertise, i en forståelse af, hvad det rige samarbejde og det sociale fællesskab bibringer begrebet ekspertise.

Ud over de tre studier i litteraturreviewet inddrages en ph.d-afhandling.

Samspil og læring i daginstitutioner- børnehavebørns deltagelses muligheder i pædagogisk tilrettelagte aktiviteter” af Lone Svinth 2013.

Ph.d –afhandlingen er en del af et større forskningsprojekt `LUDVI` om læring og udvikling i daginstitutioner. Formålet med denne del af studiet var at undersøge, hvordan samsillet mellem børn og voksne får betydning for børns deltagelsesmuligheder og hvad der bliver muligt for børn at opleve og erfare i pædagogisk tilrettelagte aktiviteter, set i et lys af et sociokulturelt læringsperspektiv.

Svinth konkluderer, at der på tværs af de fire delundersøgelser tegner sig et billede af, at der er store udfordringer forbundet med at balancere pædagogisk målorientering og sensitivitet i forhold til børnenes perspektiver, i de aktiviteter der er styret og tilrettelagt af de voksne.

Det viser sig i praksis som at være vanskelig opgave for pædagogerne at være tilstede i situationen, ikke kun med en plan for aktiviteten men også at være åbne for det der sker i det levede samspil mellem barn og voksen. Svinth peger på, at bevægeligheden i børns deltagelsesmuligheder er tæt forbundet med bevægeligheden i pædagogernes kontrol og målorientering.

2.6.1 Sammenfatning

Litteraturreviewet synliggør, at der i relation til masterprojektets problemformulering fremkommer begrænset viden om, hvordan man fra en sundhedsfagligvinkel kan bidrage til at kvalificere pædagogers refleksioner, og derved styrke pædagogers kompetence og deres sundhedspædagogiske blik i praksis med motoriske usikre børn.

Studierne bidrager med interessante perspektiver, som inspirerer mig til udarbejdelse af masterprojektets undersøgelse- og fokusfelt. I det følgende sammenfattes refleksioner over de fire studiers metoder, min vurdering af studiernes relevans og forfatterens anbefalinger.

2.6.2 Studiernes metoder

Studierne af Rietmuller et al. (2009) og Hoppo et al. (2013) benytter sig begge af et undersøgelsesdesign der ved hjælp af kvalitative metoder opnår indblik i deltagernes livsverdens perspektiv, i tråd med en fænomenologisk tradition. Særligt interessant for dette masterprojekt er, at begge studier tager afsæt i personalets livsverdens perspektiv. I studiet af Hoppo et al. (2013) spørges der åbent indtil de fænomener, der søges belyst ved hjælp af en åben spørgeguide, hvor deltagerne i essayform beskrev deres oplevelse af, hvordan de udviklede deres professionelle ekspertise.

I samme studie analyseres data i tråd med en hermeneutisk tradition. Dette frembragte forskellige vinkler og temaer for udvikling af ekspertise i den daglige praksis.

Studiet af Robison et al. (2011) anvender en kvantitativ metode, der undersøger effekten af "Mastery Climate" programmet i forhold til børnenes motoriske funktionsniveau. Studiet konkluderede, at det med støtte og guidelines, er muligt at udvikle personalets kompetencer til at arbejde med programmet i praksis, men forskerne undersøger ikke deltagernes oplevelser og erfaringer i læreprocessen og giver ikke et indblik i de faktorer, set fra deltagernes perspektiv, der var forbundet med at undervise børnene, og at bevægelsesprogram i den konkrete praksis i daginstitutionerne. Dette ville have været interessant i relation til dette masterprojekt.

Svinth 2013, anvendte videoobservation af 24 voksen-barn samspil af pædagogisk tilrettelagte aktiviteter, inspireret af en dialektisk/interaktiv metode. Data analyseres ud fra fire faser og har fulgt en tematisk

analyseform, meningskodning og meningsfortolkning bl.a. inspireret af Kvale (2009). Herved fremkommer fire tematiske perspektiver fra datamaterialet.

2.6.3 Studiernes relevans

Det interessante ved studiet af Rietmuller et al. (2009) for dette masterprojekt er, at forskerne undersøgte personalets perspektiv på forhold, i den sociokulturelle og materielle kontekst, der har betydning for forandringer i praksis.

Studiets fund peger på at kompetenceudvikling bør ske i tæt tilknytning til, og med afsæt i den kontekst, hvor kompetencerne skal anvendes, og at kompetenceudvikling og forandringsprocesser, der har afsæt i personalets daglige praksis øger mulighederne for at skabe forandringer i personalets handlinger i praksis.

Det interessante er, at personalet på tværs af de tre settings pegede på, at forandringer i praksis handler om at skabe en kultur, der muliggør at personalets forskellige forståelser af arbejdet med fysisk aktivitet i praksis er en væsentlig faktor, og at netværksdannelse med fritidsorganisationer og standardiseret undervisningsmaterialer til brug i hverdagen ligeledes er betydningsfuldt.

Studiet af Robinsson et al. (2009) er relevant for dette masterprojekts sundhedspædagogiske afsæt, da studiet har fokus på et læringsmiljø hvor børn inddrages og er medbestemmende i forhold til de aktiviteter de konkret arbejder med.

”Mastery Climate” anvender en anerkendende tilgang, der understøtter børns motoriske læring. Modellen ser derved på børns sundhed i et bredt perspektiv, hvor børns motivation og interesse spiller en vigtig rolle. Perspektivet er, at børn gennem en stiladserende tilgang støttes i udvikling af motoriske kompetencer.

Studiet af Hoppo et al. (2013), inspirerer til at medtænke, at udvikling af ekspertise både handler om at udvikle personalets viden og at støtte processen med at omsætte viden til handling i praksis. Studiet har fokus på, at den læring, der sker i praksis, hvor kollegaer lærer af hinanden, og hvor den pædagogiske praksis har udviklet sig i retning af at problemløsning sker i arbejdsteam, hvormed kollegafællesskab spiller en væsentlig rolle.

At modtage feedback var en variabel, der blev opfattet som værende medvirkende til at deltagerne udviklede og implementerede deres ekspertise i praksis, og at refleksion i arbejdsopgaverne var væsentlige for udvikling af ekspertisen.

Svinth 2013, undersøger læringsmiljøet i dagtilbud og har fokus på børns deltagelsesmuligheder og bidrag til aktiviteter tilrettelagt af de voksne i daginstitutionen.

Ud fra et sundhedspædagogisk perspektiv kan dette betragtes som relevant, da et af sundhedspædagogikkens fem nøglebegreber "deltagelse" handler om, at mennesker er inddraget og har en medindflydelse, set i relation til deres egne behov og formåen, og at de er aktive deltagere i aktiviteter der vedrører deres sundhed.

I en sundhedspædagogisk betragtning er børns deltagelse, medinddragelse og medindflydelse væsentlige faktorer for børns læring og udviklingsmuligheder.

2.6.4 Studiernes anbefalinger

I de tre studier, Riethmuller et al., Robinsson et al. og Hoppo et al. anbefales yderligere forskning for at udvikle viden om læreprocesser og faglige kompetenceudviklingsprogrammer til personalet indenfor førskoleområdet.

Robinsson et al. peger på, at nye studier bør fremhæve de studerendes læringsaspekt. For at opnå deltaljeret viden om, hvad der medvirker i de studerendes læreprocesser, således at fremtidige undervisningsprogrammer kan udvikles. Studiet peger på, at generaliserbarheden skal tages med forbehold, på grund af den lille gruppe børn, der deltog i studiet.

Studiet af Hoppo et al.(2013) peger på betydning af at formalisere rammerne for, hvordan kollegaer kan bruge hinanden i deres praksis og peger på forskellige metoder til at arbejde med personalets refleksionsprocesser for at opnå nye perspektiver i læresituationer.

Forskerne peger på, at videooptagelse af personalets handlinger i praksis, som en relevant metode og at:

"it is also a good way of reflecting ons`own expertiences, beliefs and thinking and variables affecting them" (Hoppo et al. s. 279 2013).

Dette kan inspirere mig til at anvende videooptagelser af bevægelsesaktiviteter i den pædagogiske praksis, som undersøgelsesmetode.

3.0 Det læringsteoretiske og sundhedspædagogiske afsæt

I dette afsnit vil jeg præsentere den teori der danner baggrund for analyse og diskussion af masterprojektets empiriske data.

Den teoretiske platform jeg arbejder ud fra, er baseret på Donald Schön's (2001), begreber om den reflekterende praktiker, og på Nygen & Fauske's (2010) begreber om kompetenceudvikling i arbejdslivet.

I forhold til Schön fokuserer jeg især på følgende begreber, refleksion- i- handling og refleksion-over-handling, i en udlægning af Wahlgren et al 2002.

I forhold til Nygren & Fauske fokuserer jeg især på de to begreber handlekompetencens to fremtrædelsesformer "de almene potentielle handlekompetencer" og "de realiseret og kontekst specifikke handlekompetencer" samt på begrebet artefakter.

Når jeg vælger at tage afsæt i Nygren & Fauskes begreber har det sammenhæng med, at jeg gennem mit nuværende studie indenfor det sundhedspædagogiske felt, blev præsenteret for P. Nygren som præsenterede sin og Fauskes empirisk funderet teori om, hvordan professionelle udvikler deres handlekompetence. Det inspirerede mig til at se nærmere på at udvikling af handlekompetence, skal ses som dobbelt situeret, og dermed både i personens kognitive processer, og i den kontekst hvori kompetencerne skal udvikles og anvendes.

Dette læringsperspektiv og elementer fra handlekompetence begrebet er særligt interessant i forhold til at forstå, hvordan et vejledningsforløb kan udvikles og bidrage til at pædagoger udvikler handlekompetence i arbejdet med motoriske usikre børn.

Jeg har dermed en for-forståelse om at handlekompetencebegrebet er relevant at inddrage i dette masterprojekt, da begrebet rummer nogle elementer, som jeg opfatter som fundamentale i min vejledningspraksis, hvor målet er at kvalificere pædagoger til at understøtte motoriske usikre børns udvikling.

3.1 Schöns refleksionsbegreb

Donald Schön var optaget af på baggrund af sine studier af professionelle praktikere, for hvad praktikere faktisk gør- i deres handlinger. I sin teori anvender han en række begreber til at beskrive de kognitive fænomener, der knytter sig til menneskers handlinger.

Schön pegede på, at problemer ikke fremstår som givet for praktikerens, men at disse konstrueres i en proces, hvor både problemstillingen og kontekst defineres, og at praktikerens dermed ikke på baggrund af klare opstillede mål kan finde frem til de bedst egnede midler for at nå disse mål (Schön 1983, dansk udgivelse 2001,s.10).

Han argumenterede for, at menneskers handling og tænkning er tidsmæssigt sammenfalden, uden at der forudgående er foregående nøje overvejelser og rationelle planer for menneskets handlinger. Han introducerede derfor begrebet "den reflekterende praktiker" som betegnelse for, hvordan professionelle handler og forbedrer deres handlinger (Wahlgren et al. 2002s, 103).

Centralt i hans forståelse af læring er hans opfattelse, at tænkning og handling ikke er to tidsmæssige adskilte størrelser. Han gør op med forestillingen om, at der før enhver handling ligger en grunddig overvejelse over, hvad man skal gøre og hvorfor. Handling er, i følge Schön, ofte styret af en ikke umiddelbar bevidsthed, som han betragter som tæt forbundet med den pågældende handling (ibid).

Dette benævner Schön om, som en viden - i- handling.(knowing-in-action). Praktikerer ved noget, idet han gør det. En af Schöns pointer er, at praktikerer ikke vil aktivere den viden, han har om et bestemt område inden en bestemt handling, men aktiverer denne viden i handlingen.

De refleksioner, der knytter sig til den enkelte handling er, i følge Schön, indlejret i selve handlingen, "refleksion-i – handling" (reflektion-in-action). Det betyder, at personen justerer og forbedrer sine handlinger undervejs, på baggrund af refleksionsprocesser i handlingen og ikke bagefter. De overvejelser praktikerer har gjort i handling betegner Schön som refleksion- over – handling (reflektion- on- action). Handling opfattes ifølge Schön som at denne kan strække sig over tid kan forstås som en handlingskæde, eller et handlingsforløb (Wahlgren et al. 2002,s102-104).

Det væsentlige i Schöns teori om læring er, at de handlinger, praktikerer udfører, foretages på baggrund af den viden praktikerer har og knytter sig til den konkrete handling, som skal forstås på baggrund af viden- i- handling og at justeringer foregår i handlingen, gennem refleksion -i- handling. I følge Schön er refleksion -i- handling en særlig form for refleksion, der foregår som en del af handlingen. Det der karakteriserer dette er at refleksioner får indflydelse på handlingen (ibid).

Refleksion -i-handling indebærer at praktikerer eksperimenterer. Han beskriver det i tre forskellige former. "Det eksplorative eksperiment" beskriver han som en afprøvning af eller en mere eller mindre spontan afsøgning af, hvad der kommer ud af at handle på en bestemt måde. (probing, and playful activity)

"Det handlingsafprøvende eksperiment (move- testning)". Her undersøger praktikerer om den pågældende handling fører til det forventede resultat. Denne form betragter Schön som målrettet og resultatet af afprøvningen kan enten føre til det forventet resultat, eller en afkræftelse af det praktikerer havde forventet.

Hypotese -testning er, at praktikerens opstiller forskellige hypoteser som afprøves i forhold til hinanden, og at valget imellem dem foregår i den praktiske afprøvning.

Schön understreger, et forandringsaspekt i sin forståelse af refleksion-i- handling ved at påpege, at praktikerens refleksion -handling er knyttet til en forandring af forholdene. Refleksioner fører praktikerens til bedre handlinger, som giver et bedre målopfyldelse.

Testen består således i at afprøve om refleksion- i -handling har været god, og den kan føre til ny indsigt og forståelse af, hvad der kan forklare det forbedrede resultat men en væsentlig pointe i følge Schön, er at den ikke behøver at gøre det. Det der karakteriserer denne form for refleksion er, at den får indflydelse på handlingen refleksion-i-handling styre handlingen og ofte i en anden retning end før refleksionen (Wahlgren 2002, s. 105-106).

Ifølge Schön anvender den praktiserende på en og samme tid tre funktioner, når han reflekterer - i - handling. Han er udforskende, handlingsafprøvende og hypoteseafprøvende (Schön 2001,s.131).

At styrke pædagogers kompetence gennem refleksion i - deres konkrete handlinger i de bevægelsesaktiviteter de arbejder med, må ses i sammenhæng med den kontekst, hvori de konkrete handlinger udspiller sig. Derfor inddrages der i næste afsnit begreber om udvikling af handlekompetence.

3.2 Nygren og Fauske, udvikling af professionelles handlekompetence

Nygren & Fauske(2010) har afsat i et sociokulturelt og materielt perspektiv på professionelles kompetenceudvikling.

Deres læringsteoretiske perspektiv er at overskride modsætninger mellem to traditioner indenfor læring. Den traditionelle kognitive læringstradition, hvor læringen er en del af personens individuelle, kognitive, og emotionelle processer, og traditionen for situeret læring, hvor vægten ligger på de kollektive og sociale processers betydning for læring (Nygren & Fauske,2010 s.40-41).

Nygren & Fauske argumenterer for at se udvikling af professionel kompetence som:

At forstå udviklingen af den professionelles kompetencer som en del af personens særegne kompetenceprofil, og ikke som personens professionelle kompetence som erhvervsudøver.

At betragte professionelles kompetence ikke kun som et psykologisk begreb, men at personens kompetencer altid er dobbelt situeret, både i personens mentale processer og i den sociokulturelle og materielle handlekontekst i praksis, hvor kompetencerne udvikles og anvendes.

At kompetencernes udviklingslogik skal forstås som at disse er i en dynamisk bevægelse, der betyder, at de over tid transformeres ved først at antage en almen potentiel form, hvor kompetencerne ikke er realiserede endnu, til at antage en form hvor kompetencerne er omsat til konkrete og kontekstspecifikke handlinger i en bestemt praksis.

Deltagelse indtager en central plads i at forstå udvikling af professionelle handlekompetence. Deltagelse står i kontrast til at formidle viden til nogen, som en slags envejs kommunikation. Eksempelvis når fysioterapeuten formidler viden om, at barnet mangler muskelstyrke og derfor anbefaler at pædagogen iværksætter en bestemt leg for at udvikle motorikken. Deltagerperspektivet erkender den lærerende som en aktiv part i en virksomhed. I et sociokulturelt perspektiv sker læring ved, at personen deltager i forskellige former for praksisfællesskaber (Lave & Wenger 1991, I: Nygren & Fauske 2010, s. 68).

I et praksisfællesskab sker læringen i en fælles virksomhed ved at deltagerne indgår i et gensidigt engagement, de forhandler med hinanden for at opnå fælles forståelse, som er afsat for de handlinger, der i værksættes (ibid).

Nygren & Fauske peger på, at værdier og ideologier er et centralt element i professionelles kompetencer, samt at menneskers værdier og holdninger er en integreret del af deres handlegrundlag i alle former for praksis, og derfor også har en betydning i en professionel praksis (Nygren & Fauske 2010, s. 22).

3.2.1 Erhvervsrelevant handleberedskab

Erhvervsrelevant handleberedskab handler bl.a. om, at personen integrerer sin erhvervsrelevante viden og erfaring, som gennem mere eller mindre systematisk træning er transformeret til færdigheder, der fungerer som en bestemt metode for at opnå bestemte mål (Nygren & Fauske 2010 s. 151).

Handleberedskabet antager to former. De almene potentielle handlekompetencer og de kontekstspecifikke realiserede handlekompetencer. Når professionelle deltager i en erhvervspraksis bliver de almene handlekompetencer transformeret til kontekst og realiserede handlekompetencer.

Ifølge Nygren & Fauske er to hovedkategorier bestemmende for at påvirke udviklingen og brugen af de professionelle kompetencer. Dette beskriver de som personens indre – og de ydre betingelser. Disse to betingelser er i en dynamisk udveksling i personens handlinger i praksis.

Handlinger udføres altid fra en bestemt position, som er med til at bestemme personens muligheder og begrænsninger i forhold til at handle.

I denne sammenhæng er det væsentligt, hvordan samspillet mellem personen og omverdenen er, fordi det er i personens aktive udveksling mellem de indre mentale processer og de ydre betingelser, de sociokulturelle og materielle faktorer, at læring bliver mulig og dermed også personens udvikling af kompetence til at løse en bestemt opgave. Det interessante er her, at personen realiserer de dele af sine almene potentielle handlekompetencer, som opfattes som værende adækvat i handlingerne i den sociokulturelle og materielle kontekst.

Den aktive udveksling forstås som deltagelse, når professionelle udvikler kompetencer. Den lærerende erkendes som en aktiv person, i en social praksis. Det der betinger denne transformation er en udveksling mellem personens indre og ydre, og forskellige forhold i den sociokulturelle og materielle kontekst (Nygren & Fauske 2010, s. 98).

Erhvervsrelevant viden indgår i en realiseret kontekstspecifik handlekompetence. Det kan f.eks. være færdigheder i at arbejde med at stimulere børns motoriske udvikling og læring, ikke kun ud fra viden om børns motoriske udvikling, men i ligeså høj grad ud fra at arbejde med deres viden omsat til handling i den pædagogiske praksis.

Det betyder, i forhold til dette masterprojekt, at pædagogens viden om motorisk udvikling og hvordan børn lærer med kroppen kan forblive en almen potentiel kompetence hos pædagogen og at det derfor er relevant at se nærmere på, hvordan denne proces med at transformere pædagogens almene kompetence til kontekst og realiseret handlekompetencer kan styrkes.

Nygren & Fauske fremhæver menneskes værdier som en væsentlig del af de professionelles handleberedskab, og at menneskers værdier både har en subjektiv karakter, fordi de er produkter af menneskers interesser og præferencer, og en objektiv karakter, fordi de er forankret udenfor det enkelte menneske, i et socialt fælleskab og i samfundets institutioner (Nygren & Fauske 2010, s. 148).

Værdier kan ses som artefakter, der er udformet som intellektuelle værktøjer til forskel fra fysiske redskaber, og som er baseret på tegn, der medierer og er bærere af betydninger.

3.2.2 Artefakter

Begrebet artefakter dækker over de redskaber professionelle udvikler og betjener sig af for at kunne udføre arbejdsopgaver i en social praksis. I et sociokulturelt perspektiv er menneskeskabte artefakter bærer af den kultur, de bliver skabt i. Artefakter udvikles kontinuerligt af mennesker og bruges i forskellige typer af social praksis til at mestre det, der ligger udenfor vores krop og vores hjerne.

Når hverdagens arbejdsopgaver mestres er det tæt forbundet med den måde mennesker skaber og udvikler deres kultur på, hvilket beskrives på følgende måde: *"I en kultur udvikles således artefakter...det vi har omkring os er i betydeligt omfang skabt af menneskene"*(Säljö 2000: 29-30 I: Nygren &Fauske 2010 s. 71).

Artefakter får deres betydning gennem den måde, de bliver anvendt på af de professionelle i en bestemt social praksis. Nygren & Fauske peger på, at når man anvender artefakter, der kendetegner et bestemt professionelt fælleskab så tilegner man sig også de mere eller mindre *"lokalt forankrede fagkulturer og traditioner"*(Nygren & fauske 2010, s.72).

Nygren & Fauske (2010) introducerer et væsentligt begreb, som handler om, hvordan bestemte artefakter medierer de sociale relationer mellem mennesker på en bestemt måde, hvor selve artefaktet påvirker den måde mennesker i en professionel praksis knyttes til hinanden.

Dermed kommer et bestemt artefakt, i forståelsen af et bestemt "redskab" imellem de professionelle. Dette får betydning for, hvordan man kan forstå at de mellemmenneskelige relationer er en vigtig del af den kultur og handlekontekst som præger en bestemt praksis (ibid).

Denne beskrivelse af begrebet giver en mulighed for at opnå et fælles repertoire af værktøjer, artefakter, og professionelle metoder, som f.eks. at opstille fælles mål for at fremme børns sundhed, i en sundhedspædagogisk praksis.

3.3 Det sundhedspædagogiske afsæt

Det sundhedspædagogiske syn, der ligger til grund for dette masterprojekt, ser på børns sundhed, udvikling og læring i et bredt og positivt perspektiv. Med det afsæt retter vejledningen sig mod at se på børns motoriske udvikling som et samspil mellem børns motivation og interesse for bevægelsesaktiviteter og de rammer, der organiseres af de voksne i daginstitutionerne.

En af sundhedspædagogikkens kernebegreber er at se på sundhed i et bredt og positivt perspektiv. B.B. Jensen(2009) beskriver det positive og brede sundhedsbegreb, som bygger på WHO's definition. Her defineres sundhed som fysisk, psykisk, og socialt velvære og ikke kun fravær af sygdom (Jensen 2009, s. 222). Bag formuleringen af det brede perspektiv på sundhed ligger en forståelse af, at mennesker eksisterer i en kulturel, økonomisk og social sammenhæng, og derfor altid påvirkes af dette (ibid).

Simovska (2010) har beskæftiget sig med børns læring og sundhed indenfor den sundhedsfremmende skole. Hun argumenterer, ud fra et sociokulturelt perspektiv, for at se læring og udvikling i sammenhæng med de interaktive og relationelle forhold der er mellem den voksne og barnet.

Hendes læringsteoretiske synspunkt er inspireret af L. Vygotskys begreb om zonen for nærmeste udvikling. Hun peger på værdien af at arbejde frem mod at etablere fælles læringsmiljøer, der medvirker til at fremme og forbedre børns potentiale for læring (Simovska 2010, s. 150-163).

Forudsætningerne for at barnet kan opnå udvikling af motoriske færdigheder er, at der sker motorisk læring. Leg og bevægelsesaktiviteter, hvor barnet eksperimenterer, afprøver og gentager forskellige bevægelsesvariationer, medvirker til, at barnet udvikler motorisk kontrol over sine bevægelser (Stegger 2013, s.22).

Relateret til barnets zone for nærmeste udvikling, er det her væsentligt at se på barnets udviklingsmuligheder som et dynamisk system mellem barnet, omgivelserne og den aktivitet barnet skal lære, og at justere og tilpasse aktiviteter, således at barnets motoriske udvikling stimuleres.

4.0 Metodiske overvejelser

Jeg vil i det følgende afsnit beskrive og begrunde masterprojektets videnskabsteoretiske afsæt og valg af metode til datagenerering af undersøgelsens empiri.

Afsnittet indledes med en redegørelse af den kvalitative metode og en beskrivelse af det fænomenologiske afsæt. Herefter beskrives de metodiske overvejelser i forbindelse med data generering af behandling af empiri fremkommet på baggrund af metoden stimulated recall-interview.

4.1 Fænomenologi og kvalitativ metode

Launsø & Rieper(2005)beskæftiger sig med samfundsforskning og beskriver forskellige forskningstyper ud fra elementer der relaterer sig til forskningsprocessen.

Min opgave er inspireret af den ”forstående forskningstype”(Launsø & Riper 2005,s. 12). Her søger forskeren viden ud fra den udforskedes perspektiv. Dermed indgår den udforskedes subjektivitet som det væsentlige i datamaterialet. Launsø & Rieper beskriver, at der er en større vægt på den forstående forskningstype og at dette skal ses i sammenhæng med forandrings og udviklingsbehov i praksis, og i sammenhæng med, at praktikerne har erkendt, at deres faglige selvforståelse må revideres og videreudvikles, hvis nye opgaver skal i værksættes eller at praktikerens rolle skal ændres (ibid).

Derfor anvendes der en kvalitativ forskningsmetode, der bygger på et fænomenologisk videnskabsideal. Fænomenologien beskæftiger sig med sammenhænge mellem verden og subjektivitet, og søger at beskrive den menneskelige bevidsthed og erfaring. Udgangspunktet er, at ethvert fænomen altid fremtræder for nogen, og at den menneskelige bevidsthed og livsverden er to elementer, der definerer det felt, hvorfra verden fremtræder.

Den fænomenologiske metode er karakteriseret ved at forstå menneskets livsverden, som den fremtræder umiddelbar og forud for al forklaring, ud fra menneskets eget perspektiv ud fra antagelsen om at den virkelige verden er den det enkelte mennesket oplever (Jacobsen, Tanggaard & Brinkmann 2010, s. 195). Ved at beskrive ”tingene som de er” forud for alle for-forståelser, teorier, sociale og kulturelle antagelser opnås fænomenernes essens (Kristensen 2012, s. 184).

Husserl (1973/1900) beskrives som grundlægger af fænomenologien. Han var optaget af at udvikle en videnskab, der ikke reducerer subjektet eller det komplekse i det levede liv til noget man kan sige om det, ud fra et fra et objektivt synspunkt. Ifølge Husserl er menneskers bevidsthed altid rettet mod noget. Han taler om denne rettedhed som en intentionalitet, der betoner den subjektive del af menneskers liv. (Jacobsen, Tanggaard & Brinkmann 2010, s.187)

Merleau-Ponty(1908-1961)videreudviklede fænomenologien og satte den levede krop i centrum for erkendelsen. Han var optaget af, at bevægelseevnen er den basale intentionalitet, og han forstod bevidstheden ud fra et "jeg kan" i modsætning til et "jeg tænker". Kroppen bevæger mennesket, og ifølge Merleau-Ponty, foregår dette præ-refleksivt ved hjælp af tillærte vaner og rutiner. Kroppen er bærer af erfaringer og leder menneskets "gøremål" på vej, og først ved brud på rutiner opstår refleksionen (ibid).

Indenfor det kvalitative forskningsfelt, vælger jeg at generere data med udgangspunkt i stimulated-recall interview metoden. Denne metode der giver mulighed for at tage afsæt i de handlinger pædagoger "gør" i praksis med en efterfølgende samtale om praksis.

4.2 Stimulated Recall- interview som metode

For at få adgang til informanternes refleksioner og overvejelser når de tilrettelægger og gennemfører bevægelsesaktiviteter for børn, er jeg blevet inspireret til at anvende metoden stimulated recall som den beskrives af både Lyle 2003, og af Dempsey 2010.

Jeg har i mit valg af metoden stimulated recall- interview (herefter forkortet SR-I) vægtet, at metoden skulle være så praksisnær som mulig for at give mulighed for at undersøge metodens muligheder og begrænsninger i et vejledningsforløb, for dermed ikke kun at anvende resultatet af masterprojektet, men også metoden fremad i min praksis.

Metoden anvendes for at informanterne kan genkalde sig episoder fra bevægelsesaktiviteter i det efterfølgende interviews. Disse aktiviteter er derfor videooptaget på en ipad.

Lyle beskriver SR som en:

"introspective research procedures though with cognitive processes can be investigated by inviting subjects to recall when prompted by a video sequence their concurrent thinking during that event" (Lyle 2003, p. 861)

Lyle beskriver, at SR kan anvendes til at øge menneskers refleksive og kognitive processer og derigennem forbedre deres handlinger.

Dette sker gennem en introspektiv proces, hvor deltagerne genkalder sig "episoder" fra deres samspil og handlinger. Det giver deltager mulighed for at kommentere og fortælle om de tanker de gjorde sig undervejs i en konkret handling.

Ved hjælp af videooptagelserne kan deltagerne genkalde sig konkrete episoder. Disse stimulerer deres "genkaldelse" lige umiddelbart efter handlingen. Genkaldelsen og samtalen om det, der vises, stimulerer genkaldelse af deres samtidige reflektive processer igennem en aktivitet (Lyle 2003).

4.3 Interviewguide

For at fokusere samtalen har jeg i tråd med Lyle (2003) og Dempseys (2010) beskrivelse af stimulated recall - I metoden, valgt at udarbejde en interviewguide med udgangspunkt i udvalgte temaer. Interviewguiden er udarbejdet som en semistruktureret interviewguide, med inspiration fra Kvaales beskrivelse (Kvale & Brinkmann 2009, s.154-161).

Interviewspørgsmålene er at betragte som vejledende for interviewet, da den fænomenologiske tilgang og SR-I metoden bl.a. handler om at "samtale" ud fra det, der fanger informants og forskers opmærksomhed, når videoklippene afspilles for begge parter.

Jeg har forberedt følgende temaer. Samspelet mellem pædagogen og børnegruppen, bevægelsesaktivitetens formål, indhold, og metode og den praktiske vejledning i relation til de klip der vises(Bilag 1).

At jeg har kendskab til interviewpersonerne fra min praksis i PPR, og dermed har en relation til informanterne kan have betydning for interviewprocessen. Ligesom den magt relation som er eksisterende qua vores samarbejde om det barn som vejledningen handler om, kan give interviewet karakter af en samtale, hvor fysioterapeuten bidrager med råd og vejledning i forhold til de aktiviteter pædagogen arbejder med.

Fog(2004) beskæftiger sig med de psykologiske processer, der opstår i mødet mellem forskeren og interviewpersonen, og peger på at der altid vil være nogle magtmæssige relationer tilstede i mellem menneskelige processer, og at disse processer, ifølge Fog, enten fremmer eller hæmmer forskerens evner som interviewer (Fog 2004, s.8).

Jeg har forsøgt at gøre mig bevidst om dette under interviewet, og at være opmærksom på min egen involvering i forskningens temaer. I interviewet er opmærksomhedens genstand videooptagelserne af barn og voksen og deres samspil i leg og bevægelse.

Hvilken betydning dette har for interviewprocessen, har jeg forsøgt at være opmærksom på ved at italesætte, hvordan et interview, der indgår i en undersøgelse, er en anderledes samtale end den samtale, vi som samarbejdspartnere normalt har i et vejledningsforløb, samt at jeg som forsker har en form for

professionel forpligtelse til at have "bagtanker" og at det sagte derfor både vurderes, og vurderes på en anderledes måde end det gør i en almindelig samtale (Fog 2004, s. 53).

4.4 Min position

Som fysioterapeut i PPR Frederiksberg er jeg selv en aktør i den vejledningspraksis, som jeg søger at beskrive, og har dermed en tæt relation til analysens genstandsfelt. Dermed er min position en insider position (Kragelund 2007, s. 275-276).

Derfor vil jeg undervejs i forskningsprocessen forholde mig til, hvilken betydning det har at jeg er midt i et vejledningsforløb, når jeg foretager undersøgelsen, og hvordan jeg bevæge mig ind og ud af roller som fysioterapeuten, der giver vejledning, og fysioterapeuten der undersøger vejledningens betydning for de personer, der er undersøgelsens genstandsfelt.

Jeg vil forsøge at være mig bevidst om dette og forsøge at gøre det eksplicit undervejs i masterprojektet.

Samtidig med at jeg forsker i pædagogers læreprocesser i et vejledningsforløb, er jeg også praktiker, der undersøger, vurderer og giver anbefalinger om tiltag, der understøtter børns motoriske udvikling og læring til de informanter, hvis praksis jeg ønsker at undersøge.

Jeg undersøger og vejleder forældre, lærere og pædagoger om børns motoriske udvikling og kropslige læring. Jeg har derfor som udgangspunkt, nogle sundhedsfaglige og pædagogiske erfaringer og forforståelser som gør, at min nysgerrighed på området muligvis er en anden end en forsker med en helt anden baggrund.

Min faglige baggrund og erfaring fra praksis kan betyde, at der er nogle ting i min undersøgelse, som jeg er blind for, og som guider mine valg i processen. På den anden side er det også muligt, at jeg i højere grad er i stand til at opfatte nuancere end en, der kommer helt uvidende og først må lære PPR og vejledningspraksissen at kende.

Jeg har dermed både indsigt i den pædagogiske praksis, hvor pædagoger tilrettelægger tiltag, der understøtter motoriske usikre børns udvikling og læring, og er samtidig en del af den vejledningspraksis, jeg undersøger. Jeg vil bestræbe mig på at være bevidst om dette. Jeg vil trods denne forforståelse forsøge at være åben for nye perspektiver i min undersøgelse.

Ifølge Gadamer, så har man en for- forståelse og før-forståelse af en sag, før man går ind en forståelsesproces. I ordet "før" ligger at forståelsen er foranderlig (Dahlager & Fredslund 2012, s. 157).

Jeg vil derfor forsøge at gøre min forforståelse og analyseproces af informanternes oplevelser, udtryk og handlinger så tydelig og åben som det er muligt.

I undersøgelsen er der flere perspektiver der løftes frem- Min position som forsker i den pædagogiske praksis og min position som vejleder i den pædagogiske praksis. Jeg vil forsøge at tydeliggøre fra hvilken position, jeg undersøger, og fra hvilken position jeg analyserer og hvilken udfordringer dette perspektivskifte medfører og hvordan det kommer til at spille ind på min undersøgelse og analyse.

4.5 Gennemførelse af den empiriske undersøgelse

Jeg har valgt at generere empiri med udgangspunkt i to vejledningsforløb fra min praksis i PPR. Jeg har dermed kendskab til informanter og børn. Nedenfor præsenteres de to børn som den ”praktiske vejledning” handler om. Desuden præsenteres den tidsmæssige ramme for vejledningsforløbene.

4.6 Udvalgelse af informanter

I den indledende kontakt til potentielle informanter, kontaktede jeg 4 pædagoger fra 4 forskellige daginstitutioner. Jeg har valgt at kontakte de institutioner som havde ”aktive sager” i den periode, jeg havde til rådighed i forhold til at generere masterprojektets empiri og ud fra projektets varighed.

De fire institutioner blev mundtligt orienteret og forespurgt om deltagelse i undersøgelsen og modtog en skriftlig orientering om denne undersøgelse. (Bilag 2). Orienteringen om undersøgelsen foregik samtidig og i skriftlig form til lederen af daginstitutionen. Christensen et al. (2012, s. 71) peger på det væsentlige i, at interviewpersonerne ikke skal svare på om de ønsker at deltage i en undersøgelse, men skal have tid til at overveje dette, da interviewundersøgelser kan komme tæt på følsomme og personlige emner.

Dette er særligt væsentligt for de udvalgte interviewpersonerne i min undersøgelse, da jeg har kendskab til informanterne fra forløbene i PPR, og at de derfor kan føle sig forpligtede til at deltage.

Derfor blev det aftalt aftales det at jeg kontaktede de pågældende daginstitutioner efterfølgende for en be- eller afkræftelse af deres deltagelse i undersøgelsen.

En daginstitution takkede nej til at deltage i undersøgelsen, på grund af personlige årsager. Informanten begrundede det med, at ” det går for tæt på” og hun følte sig ikke parat til at blive filmet og efterfølgende ”tale om min måde at gøre tingene på ” Tre dagtilbud ønskede at indgå i undersøgelsen. De modtog en informeret samtykkeerklæring til informanterne og til børnenes forældre (Bilag 2 og 3).

Før videooptagelse og det efterfølgende interview, introducerede jeg forløbet ved at informere om mit formål med undersøgelsen, og hvordan optagelserne og samtalen ville forløbe.

For at opnå erfaring med SR-I metoden aftalte jeg med den første institution, at denne ville indgå i undersøgelsen som en "pilotundersøgelse". På den måde fik jeg som undersøger mulighed for at justere og tilpasse metoden forud for selve undersøgelsen. Pilot undersøgelsen af min metode er foretaget i en daginstitution for en gruppe på 4 børn i alderen 4-5 år. Herefter foretog jeg nogle justeringer og ændringer, i forhold til videooptagelserne og interviewet.

Det betød, at jeg i de to SR-interview, der indgår i masterprojektets undersøgelse, "navngav" de forskellige aktiviteter sammen med informanterne. Dermed er interviewet blevet foretaget med afsæt i forskellige sekvenser, som blev afspillet for informanten i mindre tidsenheder. Hver aktivitet fx "balance gang med bold", og "æslet Zebedæus" har forskellige længder, som det fremgår af skemaet senere i opgaven.

Det var ikke muligt på grund af støj fra børnene og fra musik, at optage samtalen samtidig med at videooptagelsen kørte.

Jeg valgte derfor at tilpasse metoden til omstændighederne, hvilket betød, at jeg i interviewet i vuggestuen med Bente først afspillede optagelsen for informanten, og dernæst standsede optagelsen for så at samtale ud fra det viste klip. Dermed anvendte jeg metoden som en forsinket genkaldelse af informantens tanker og refleksioner i relation til aktiviteterne.

4.6.1 Præsentation af de to daginstitutioner

Jeg vælger herefter at præsentere de to daginstitutioner enkeltvis, da den empiri jeg har generet ikke har fulgt en helt ensartet og præcis procedure. Fog (2004,s. 10), beskriver at en forskningsproces ofte fremstilles som et forløb med forskellige faser, men at forskerne ofte tilføjer og reviderer i sine planer undervejs.

I tråd med dette, har jeg i den konkrete planlægning og gennemførelse af undersøgelsen løbende indføjet nye planer, og ændret på planerne, i takt med at min viden på området er ændret. Det betyder at, min øgede viden og sensitivitet med at foretage interviews har ændret sig undervejs i forhold til de to interviews, jeg har gennemført.

Undersøgelsens er foretaget som nedestående skema viser

Institutioner	Børnehave A	Vuggestue B
Interviewpersoner	Pædagog: A Uddannet: i 2009 Linjefag på udd.- krop og bevægelse Ansæt i børnehaven: 2009	Pædagog: B Uddannet: 1991 Linjefag på udd.- rytmik Ansæt i børnehaven: 2012
Børnegruppens sammensætning	5 drenge, i alderen 5-6 år.	2 drenge og 3 piger i alderen 2-3 år
Videoptagelser på Ipad	Optagelse er foregået i på rød stue. Varighed: 30 minutter	Optagelsen er foregået i et tilstødende lokale til en vuggestue gruppe. Varighed: 20 minutter
SR- interview optaget på Iphone	Interviewet har fundet sted i forlængelse af optagelserne. Varighed: 37 minutter	Interviewet har fundet sted i forlængelse af optagelserne. Varighed: 45

4.6.2 Børnehave A

Anders er 6, år henvist til PPR i 2011 på grund af en forsinkelse i den kommunikative, kognitive og motoriske udvikling. Anders er undersøgt i PPR og der er på denne baggrund iværksat tiltag i den pædagogiske praksis i børnehaven og i hjemmet for at understøtte hans udvikling. Anders starter i den almindelige folkeskole i skoleåret 2014. Arne er Anders kontaktpædagog og han har tilrettelagt pædagogiske aktiviteter der medvirker til at understøtte Anders' motoriske udvikling og læring. Anders går i en større aldersintegreret daginstitution med børn i alderen 0-6 år. I daginstitutionen er der et særligt fokus på krop og bevægelse generelt, og den stue hvor Anders går på, er omdannet til en bevægelsesstue, hvor der er opsat ribber, klatrevæg og placeret en stor på en tredjedel af gulvet.

4.6.3 Vuggestue B

Bo er 2,5 år og henvist til PPR i januar 2014 på baggrund af en forsinkelse i den grovmotoriske udvikling. Bo har sukkersyge og har en insulinpumpe i et bælte på maven. Bo kommer omkring i vuggestuen ved at kravle. Han har endnu ikke udviklet sin gangfunktion. Bente er Bos kontaktpædagog og hun har tilrettelagt pædagogiske aktiviteter for at understøtte Bos motoriske udvikling.

Bos udvikling følges i sygehusregi, af henholdsvis pædiater og fysioterapeut. Bo er under udredning i PPR, og på grund af omfanget af Bos vanskeligheder er der ansøgt om en daginstitutionsplads med ekstra ressourcer. Bo går i en større vuggestue.

Nedestående skema viser den periode hvor jeg har vejledt personalet i forhold til de to børn.

	Børnehave A	Børnehaven B
Henvist til PPR	Anders er henvist i 2011	Bo er henvist i januar 2014
Vejledningsforløb	2011 → 2012 og igen 2013 →	I januar 2014 →

4.7 Empiri ved hjælp af SR-interview metoden

Jeg har videofilmte to pædagogisk tilrettelagte bevægelsesaktiviteter i to forskellige daginstitutioner.

Aktiviteterne var udvalgt af pædagogen fra den pågældende daginstitution og optagelserne varede fra 20-30 minutter. Alle tre aktiviteter foregik indenfor, enten på "stuen" eller i et tilstødende rum.

I bevægelsesaktiviteten deltog en mindre gruppe børn, udvalgt af pædagogen. Stuens øvrige børn var enten på legepladsen eller på andre stuer. Min rolle i rummet var udelukkende at optage aktiviteterne. Jeg deltog derfor ikke i legene og kommunikerede med børnene på en naturlig måde når de selv tog initiativ til det. Når de f.eks. spurgte til hvad jeg optog, og om de måtte låne Ipaden, til at spille på, når jeg "var færdig med at bruge den".

Undervejs tog jeg notater for at finde en struktur i aktiviteterne i forhold til den efterfølgende samtale. I hver aktivitet indgik der kortere forløb med forskellige bevægelsesaktiviteter. Jeg valgte derfor at optage hver sekvens separat på en Ipad. Hver sekvens varer mellem 1-4 minutter.

De forskellige aktiviteter ses nedenfor.

Børnehave A	Vuggestue B
Balancegang med bold	Æslet Zebedæus
Balancegang på tov	Trille bold
Hinke over klodser	Fisker-fisker
	Køre tog

Videoptagelserne blev afspillet for pædagogen lige efter at aktiviteten var afsluttet. Interviewet fandt sted i et lokale i institutionen. Videoptagelsen fungerede som støtte for pædagogen i forhold til at kunne genkalde sig tanker, handlinger og valg som de traf under aktiviteten.

Samtalen med pædagogen efter aktiviteten har lighed med et semi-struktureret interview som det beskrives af Kvale (2009). Dette giver mulighed for at opnå fortællinger fra de "temaer" der er fremtrædende i samtalen.

Jeg valgte at indlede interviewet med at få faktuelle oplysninger om informanternes uddannelse, ansættelse og erfaring med at arbejde med bevægelsesaktiviteter. Dernæst indledte jeg alle videoklip med et åbent spørgsmål til informanten: "hvad optager dig i det videoklip vi ser/lige har set"?

4.8 Ethiske overvejelser

Min kontakt til informanterne er sket i relation til de vejledningsforløb, som jeg allerede var i gang med. I min udformning af undersøgelsen var jeg opmærksom på min position som undersøger og vejleder på samme tid.

For at forsøge at balancere denne udfordring aftalte jeg med informanterne, at jeg ville kontakte dem efterfølgende for at følge op på op interviewet og for at tale om de spørgsmål, der måske havde rejst sig i relation til deres fremadrettede arbejde med børnene.

Informanterne blev skriftligt og mundtligt orienteret om undersøgelsen og de gav mundtlig tilladelse til at indgå i undersøgelsen. Forældrene blev ligeledes skriftlig informeret og de underskrev en samtykkeerklæring vedr. deres barns deltagelse (Bilag 3).

I videoptagelser af mennesker i bevægelse kan man komme til at filme dem fra uheldige vinkler. Når det skete f.eks., i aktiviteterne "Fisker- fisker" i vuggestue B eller i f.eks. "balancegang med bold", i børnehaven A, afbrød jeg optagelserne kortvarigt. Dette medvirkede til, at videoklippene af samme aktivitet fremkom som 2-4 små klip.

Min opmærksomhed i interviewet har været på det asymmetriske forhold (Fog 2004,s.26), der opstår mellem forsker og informant, idet jeg er den, der sætter en dagsorden for, hvad vi skal tale om. Jeg har forsøgt at stille mig så åbent som mulig ved at spørge åbent til informanternes livsverden. Ved at spørge til hvad der optager dem i hvert videoklip, vi har set, og indledte interviewet på denne måde.

Det er min oplevelse fra gennemførelsen af videooptagelserne, at det indebærer nødvendige refleksioner der er relateret til min egen for-forståelse af metodens muligheder, som jeg ikke var opmærksom på før udformningen, men som blev tydelige da vi sammen så videooptagelserne, og særligt da jeg begyndte at spørge detaljeret til deres praksis.

Selvom de to pædagoger ikke ekspliciterede deres oplevelse af at blive samtalt om ud fra videoklipet, var min oplevelse alligevel, at der i denne handling lå en udefinerbar grænse, som det er helt afgørende at forholde sig til, når man anvender SR- metoden.

4.9 Databearbejdning

De to SR- interviews blev optaget på en Iphone, og varede mellem 30-40 minutter og er efterfølgende transskriberet i sin fulde længde. De udgør undersøgelsens empiriske materiale.

Transskriberingen er foretaget i dagene umiddelbart efter interviewet, for at fastholde min erindring. Samtidig med transskriberingen har jeg gennemset den pågældende videosekvens, som interviewet tog afsæt i.

Jeg har valgt selv at transskribere interviewene, for at kunne gehøre interviewene mange gange forud for selve analysen, og for at undgå at vigtige detaljer og nuancer gik tabt.

Informanterne og de børn der indgår i undersøgelsen er anonymiseret og optræder som Arne og Bente, de to informanter, og som Anders og Bo, de to børn vejledningen drejer sig om. Forskeren er benævnt "I" som synonym for interviewer.

Jeg har truffet følgende valg under transskriberingen af interviewene fra talesprog til skriftsprog (Kvale & Brinkmann 2009, s. 203). Alle ord er gengivet med bibeholdelse af hyppige gentagelser og registrering af "øhh", "hmm" og lignende.

Da interviewet foregår, mens videooptagerne kører er der flere pasager, hvor informanternes udsagn henfører til konkrete episoder, vi taler om fra optagelsen, f.eks. " da holder han den, (bolden) med fingrene " Informanten henviser til, at barnet holder en bold mellem to fingre, hvorfor jeg i denne og i lignende passager har valgt at indsætte et ord i parentes for at tydeliggøre, hvad der refereres til i interviewet.

5.0 Analysens fund

Jeg vil i følgende afsnit præsentere analysens fund. Formålet med analysen er at vise, hvordan det visuelle og samspillet mellem det visuelle og samtalen foregik. På denne baggrund vil jeg vise analytisk, hvilke muligheder og begrænsninger stimulated recall som metode har i en vejledning.

Jeg har ladet mig inspirere af Dahler-Larsen (2002), der understreger, at data i kvalitative undersøgelser skal udvendiggøres for at opnå validitet. Han redegør for tre konkrete metodiske regler for fremstilling af data i kvalitative undersøgelser. Han taler om autencitet, inklusions og transparentreglen (2002, s. 39-45).

Det empiriske materiale består af to interviewudskrifter fremkommet på baggrund af stimulated recall interview metoden, med to forskellige informanter. Materialet er analyseret efter principper om en hermeneutisk meningsfortolkning. De generelle principper, der er gældende her er, at forskeren bevæger sig indenfor en cirkel eller spiral og dermed mellem dele og helheder for at opnå forståelse af det fænomen, man udforsker. Det betyder, at interviewene er gennemlæst med det formål at opnå en intuitiv forståelse af tekstens helhed, som betyder, at forskerne kan opdele teksten i mindre dele og delforståelser. Delforståelsen sættes ind i en helhed, hvilket åbner for nye forståelser af teksten.

Analysen har fulgt flere trin, der er inspireret af Daglager & Fredslunds beskrivelse af den hermeneutiske analyse (Dahlager & Fredslund 2007, s. 175-177).

Første trin i analysen handler om at læse hele teksten igennem for at opnå et helhedsindtryk. Her danner jeg mig et overblik over informanternes udsagn i alle interviews.

Andet trin i analysen består i at nedbryde teksten i mindre dele med fokus på, hvad teksten siger, og derved kategoriseres tekstens mening i temaer.

Se nedestående eksempel.

Transskribering	Meningskondensering	Tema
Spørgsmål fra interviewer I: " (...) hvad ville du gerne opnå med aktiviteten"?	A's intention med aktiviteten var at kombinerer flere elementer, koordination, balance og at lære	Motorisk kontrol og koordination
Svar fra informant. A: " Jeg ville rigtig gerne have, at der var den der, del af, at du skal koordinere flere elementer, du skal kunne gå, og fokuserer hvor du skal henad, samtidig med at der er en balancedel i det. -og den der med, at kunne, jeg var ved at sige "multitaske" – men kunne flere ting på en gang, koordinationen af, at skulle gå og koncentrere sig om at holde balance, syntes jeg er rigtig god ift. motorik "		

Derved fremkom forskellige temaer, der er opdelt i 2 overordnede temaer, der relaterer sig til problemformuleringen.

Der fremkommer følgende temaer.

Tema 1: Motorisk kontrol og koordination

Tema 2: Motorisk kontrol og balance

Tredje trin i analysen er at arbejde med de 2 udvalgte temaer, hvor forskellige underkategorier opstår på baggrund af masterprojektets teoretiske begreber.

Det sidste trin i analysen er en rekontekstualisering, der består i, at forstå teksten indenfor en bredere referenceramme. Dette fordrer, at man ser sagen i sin helhed og kontekst. Man bevæger sig fra det specifikke til det mere generelle, og gør sin første analyse af den empiriske tekst til genstand for endnu en analyse (Dahlager & Fredslund 2007, s. 177), hvilket betyder, at de to temaer analyseres ud fra de valgte teorier, og hvordan teksten kan forstås som svar på masterprojektets problemformulering.

5.1 Indledning til analysen

I det følgende vil jeg vise, hvordan det visuelle medvirkede til at få indblik i og tale om de refleksioner pædagoger foretager i deres handlinger, når de justerer og tilpasser bevægelsesaktiviteterne til børnenes motoriske funktionsniveau, og til børnenes indbyrdes samspil og deltagelse.

Formålet med analysen er at pege på de muligheder og begrænsninger stimulated recall giver for at kvalificere pædagogernes refleksioner i relation til deres sundhedspædagogiske praksis, og for at pege på, hvordan det visuelle kan medvirke til at kvalificere pædagogers kompetencer i forhold til motorisk usikre børn.

Schön peger på, at praktikerens handlinger foretages i refleksion-i-handling, og at dette foregår på baggrund af den viden praktikerens har i den konkrete situation. Handlinger justeres og tilpasses på baggrund af refleksionsprocesser i handlingen og dette indebærer, at man eksperimenterer. Eksperimenterne i refleksionsprocessen foregår på tre forskellige måder, og medvirker til at praktikerens opnår en stigende grad af formaliseret klarhed over, hvad man "tester" i eksperimentet og som dermed styrer praktikerens handlinger. Schön beskriver de tre niveauer som henholdsvis det eksplorative eksperiment. Her foretager praktikerens en handling ud fra en forestilling om at noget må ændres.

I et handlingsafprøvende eksperiment, her foretager praktiker en handling for at undersøge om handlingen fører til det forventede resultat. Det sidste eksperiment er, at praktiker foretager et hypoteseafprøvende eksperiment, hvor praktiker opstiller forskellige hypoteser, som afprøves i forhold til hinanden (Wahlgren et al. 2002).

Nygren & Fauske beskriver, at professionsideologier og værdier er indlejret i professionelles handlekompetence og som viser sig som handlinger i praksis, som en del af deres handleberedskab. I et professionelt handleberedskab er personens kognitive forståelse af situationen, mål, værdier, behov og følelser og professionens identitet indlejret, og ud fra denne forståelse anvender personen den relevante viden og de færdigheder, som personen har, og handler. (Nygren & Fauske 2010, s.150).

5.2 Tema 1: Motorisk kontrol og koordination

Forudsætningerne for at børn kan opnå kontrollerede og koordinerede bevægelser og derved motorisk kontrol er, at børnene får mulighed for at eksperimentere, afprøve variationer og gentage mange forskellige måder at løse bevægelsesopgaver på.

Dette tema sætter fokus på pædagogernes refleksioner i forhold til, hvordan de justerer og tilpasser bevægelsesaktiviteter til børnenes motoriske funktionsniveau.

I det følgende vil jeg beskrive, hvordan vi talte om børnenes koordination, og hvilken betydning videoen fik. Det vil jeg vise ved at fremstille den måde vi henviser til videoen på, og hvilken betydning det fik på vores dialog og samtale gennem interviewet.

5.2.1 Balancegang med bold - Arne

Vi er på børnenes stue. De fem drenge står på en række og Arne viser børnene, hvordan de placerer bolden på fingrene. "Kan du mærke det", siger Arne, "kan du mærke, at du gør fingrene hårde hele tiden så bolden bliver liggende. Hold med den anden hånd, hvis den er ved at falde af". Børnene har svært ved at få bolden placeret og på videoen ser vi, at det ikke lykkes.

Derfor må børnene holde bolden fast med den anden hånd, mens de begynder at gå. Der opstår uro i gruppen, og Arne fortsætter med at vise, hvordan de kan placere bolden, og med at få børnene til at være opmærksomme på aktiviteten. Når børnene har kontrol over bolden, begynder de i et langsomt tempo at gå frem og tilbage i rummet. Efter kort tid begynder de at løbe frem og tilbage og tager sig ikke af, at de taber bolden.

I nedestående samtale er Arne optaget af aktivitetens sværhedsgrad. Han henviser til videoklippen, og i følgende samtale reflekterer han over, hvilken betydning hans introduktion til opgaven fik, idet han ser den første dreng, der har svært ved aktiviteten.

A: " Han syntes det er rigtigt svært at finde balancen, og det kunne jeg efterfølgende se at de andre også havde svært ved(...)lige der i hans tilfælde, han havde rigtigt svært ved at koncentrere sig om det"(...) I: "Ja han kigger ikke på dig?"

A: "Han kigger slet ikke på mig" - det eneste jeg tænkte i min intro, der kommer jeg til at stå op i stedet for, at komme ned i deres højde,(...), jeg sætter spørgsmål ved om han så det hele fra starten af, fordi han stiller sig, og gør sådan med hånden, den modsatte vej " (Arne lydfil nr.2 side 3)

Her henviser Arne til klippen, idet han taler om, at drengen han instruerer vender håndfladen opad og ikke nedad, som Arne havde vist til børnene på sin egen hånd.

I: "Hvad tænker du det har af betydning, at de så hvordan du gjorde med fingrene?"

A: "Jamen min tanke med at skulle introducere dem. var jo, at de var forberedt på hvad regelsættet var, for denne her aktivitet,(...) men den var åbenbart svære - end som så". (Arne lydfil nr.2 side 3)

For at få et indblik i baggrunden for Arnes handling, spørger jeg til hans erfaring med aktiviteten, og Arne svarer:

A: " Ja, jeg havde lavet den med en anden gruppe, som faktisk var et år yngre, (...), og de var faktisk nemmere at få til at koncentrere sig om aktiviteten" (Arne lydfil nr.2 side 3)

For at komme nærmere ind på Arnes intention med aktiviteten stiller jeg følgende spørgsmål:

I: (...) hvad ville du gerne opnå med aktiviteten"

A: " Jeg ville rigtig gerne have, at der var den der, del af, at du skal koordinere flere elementer, du skal kunne gå, og fokusere hvor du skal henad, samtidig med at der er en balancedel i det(...) at multitasking(...)kunne flere ting på en gang(...)det syntes jeg er rigtig godt i forhold til motorik "(Arne Lydfil nr.2 side 4)

Videre i samtalen er Arne optaget af, at børnene havde svært ved at koncentrere sig om opgaven og jeg spørger derfor;

I: "Forstår jeg dig rigtigt, hvis jeg tænker, at det har at gøre med, hvor koncentrerede de var på at gennemføre opgaven"

Hvilket får Arne til at svare:

A: "Det vil sige, det er et af punkterne, men jeg er ikke sikker på, at de nødvendigvis kunne klare det 100 procent igennem, for jeg havde egentlig taget en margen med, at de ville fejle i den, også fordi den er svær"(Arne Lydfil nr.2, side 4)

Videre i samtalen taler Arne om sit formål med aktiviteten, da han siger:

A: *"Ja, det handler om det der med at de muligvis også lærer at tage imod en instruktion og forstå at koordinere af det, altså lærer hvordan det er at man kan lære at holde en balance, (...) her handler det(...) om at vi lære faktisk noget af at koncentrere os om det motoriske, (...) og finde en løsning på hvordan det kan blive rigtigt "* (Arne Lydfil nr.2, side 5)

Arne fortæller, at han har taget højde for aktivitetens sværhedsgrad, Det får Arne til at foretage følgende refleksioner,

A: *"(...) en af mine tanker var også, at det er ok at det ikke nødvendigvis skal være let det hele, at det må gerne være lidt svært, fordi vi har masser af tid, der var ikke noget med at vi skulle skynde os, det får jeg også fået fortalt dem flere gange, det er ikke en konkurrence, der er ikke nogen der løber mod hinanden"* (Arne Lydfil nr.2, side 4 og 5)

I: *"Var der nogen ting undervejs, der kunne havde gjort, at de havde deres opmærksomhed på det med at holde fingrene og balancere bolden?"*

A: *"Jeg overvejede på et tidspunkt, jeg tror også, at Anders var en af de sidste i flokken, om jeg skulle have gået med hele vejen og bare glemt den anden flok"*

I: *"Hvad ville fordelene have været tænker du?"*

A: *"Fordelen ville være at jeg ville kunne fastholde ham i at koncentrere sig, at jeg stoppede ham i ikke at løbe videre"*

(Arne Lydfil nr.2, side 5 og 6)

5.2.2 Muligheder ved Stimulated Recall - Arne

I ovenstående samtale henviser Arne til videoklipet, når han fortæller om sine overvejelser om, hvordan han hjalp og støttede børnene med at løse opgaven. Arne taler om baggrunden for at han fortsatte med aktiviteten, selvom han oplevede at aktiviteten var svær at gennemføre for børnene. Arne oplever, at flere faktorer spiller ind på om hans formål med aktiviteten "balancegang med bold" lykkes. Han intention er, at børnene lærer at tage imod en instruktion, at de koncentrerer sig om opgaven og at de lykkes med at gennemføre aktiviteten.

Som vi ser i ovenstående samtale henviser Arne til videoklipet, når han reflekterer over sin handling og de overvejelser han gjorde sig undervejs i aktiviteten.

Arne reflekterer i samtalen over sine handlemuligheder i den konkrete situation og over, hvorfor han ikke foretog en ændring, som f.eks. *"jeg skulle være gået med hele vejen"* og om det ville have givet et andet resultat i forhold til hans mål. I stedet for vælger Arne, i situationen, at sige til børnene: *"vi har masser af tid, der var ikke noget med at vi skulle skynde os"*. Det kan kategoriseres som en refleksion-i-handling, hvor Arne foretager en eksplorativ eksperimentering ud fra Schöns teori.

Arne er opmærksom på, at aktiviteten er svær for børnene, men fastholder den alligevel uden i første omgang at foretage ændringer. Det kan skyldes Arnes tidligere positive erfaring med "balancegang med bold" får ham til at fastholde legen. Arnes refleksion over sin handling fører ikke i samtalen til, at han udtrykker sig om at ville foretage ændringer næste gang han arbejder med aktiviteten.

Dermed åbner det visuelle for en dialog om, hvordan man kan tilpasse aktiviteten til børnenes motoriske niveau, hvor sundhedsfaglig viden om motorisk læring kan kvalificere den konkrete aktivitet for at Arne opnår sit mål med aktiviteten.

I ovenstående samtale viser det sig, at Arne har flere perspektiver på aktivitetens indhold og gennemførelse. Man kan ud fra ovenstående forstå, at Arne har fokus på børnenes læring, at han har en intention, om at skabe gode læringsbetingelser for gruppen, og at det for Arne er vigtigt, at han med sit mål for aktiviteten kan opnå at børnene får positive oplevelser, "at de opnår en optur", og "at lykkes med det", samtidig med, at han har et mål om at stille udfordringer "det må gerne være lidt svært", der skaber udviklingsmuligheder for børnene.

Dermed åbnes der for en mulighed for at skabe et fælles afsæt i det tværfaglige samarbejde for, hvordan Arne i praksis kan arbejde med et læringsmiljø, der muliggør hans intension om at tage afsæt i et bredt perspektiv på at fremme børns sundhed og udviklingsmuligheder.

Svinth (2013) har i sin Ph.d fokus på sammenhæng mellem børns deltagelsesmuligheder og læringsmiljøet i daginstitutioner. Hun peger på, at børn bl.a. søger indflydelse på aktivitetens indhold, proces og arbejdsform. Og at pædagogens åbenhed for barnets perspektiv, ud fra hvad der optager barnet og hvad der giver mening for barnet, får indflydelse på børns medbestemmelse. Dette er relevant at medtænke i en dialog omkring betydning af læringsmiljøer fremadrettet i vejledningen.

5.2.3 Æslet Zebedæus - Bente

Vi ser første klip, som er en sangleg Æslet Zebedæus. Bente synger og fortæller om æslet og børnene starter med at sidde på gulvet, hvor efter de gennem sangen bevæger sig på forskellige måder for til sidst at komme op og stå på gulvet.

Bente hjælper Bo op fra gulvet i den sidste del af sangen. Bente fortæller, at hun har valgt aktiviteten, både fordi den er velkendt for børnene og fordi den skaber en god ramme i starten af aktiviteterne.

I nedestående sekvens taler vi sammen om Bentes formål med aktiviteterne. Følgende samtale foregår i forhold til ovenstående leg, og jeg spørger Bente:

I: " så det jeg bliver lidt nysgerrig på er, hvad du bliver optaget af i legen i det klip her?"

B: " det der fanger mig i det her klip er at jeg rent faktisk ser hvor højt de kan løfte benet(...) og bliver i virkeligheden imponeret over hvor højt de kan løfte benet, og hvor godt de kan løfte benet og senere hen ser jeg jo rigtigt nu, at Bo faktisk kan sidde sådan(...) det imponerer mig faktisk for det tror jeg ikke jeg har lagt mærke til før, og grunden til at jeg gerne vil det er fordi det styrker mavemusklene(...) men det jeg er optaget af(...) det er ikke, hvordan de gør det, men at de gør det"

I: " og hvorfor er det relevant at være optaget af"

B: " fordi jeg synes det er vigtigt, at de forsøger, at de har en succes oplevelse, altså at de har en fornemmelse af at de kan det, jeg vil helst, ikke ind og korrigerer(...) jeg vil helst at de gør det med glæde. Fordi jeg tror på, at hvis man bevæger sig med glæde og oplever at man kan, jamen så bliver man mere motiveret. (...) Aktiviteten vælger jeg fordi Bo faktisk siger på vej ind, at han gerne vil den, og så fordi jeg ved, at de er rigtigt glade for den, og jeg ved, at jeg får fanget deres koncentration med det samme ved at vælge lige den sang" (Bente lydfil nr.2 side 4)

For at relatere Bentes refleksioner til Bo spørger jeg uddybende for at få et indblik i, hvordan det visuelle understøtter Bentes refleksioner i forhold til Bos deltagelse.

I: " og du sagde lidt om før, at det har betydning for Bo pga. hans svage ..."?

B: " jeg har ikke valgt den pga. Bo, men jeg kan se at den er god for ham"

I: " hvordan kan du se det"?

B: " jamen jeg synes jeg kan se det fordi, at når jeg har lavet den nu, at han bliver bedre og bedre til at løfte benet. I starten kunne han kun løfte benet fem centimeter over gulvet og nu løfter han det tyve centimeter og så tænker jeg, at jamen det må være fint(...) jeg kan se at (...) han bliver bedre til at styre sin muskel at han har mere kontrol over sin bevægelse og bedre koordinering. Jeg tænker det er rigtigt vigtig fordi hvis han kan koordinere sine bevægelser så kan han også bedre på sigt komme op og stå og op og gå(...)og de andre jamen de kan det godt de kan sagtens løfte benet højt og sådan nogle ting men det er jo så også den oplevelse af at det er hyggeligt og det er rart og det er en sang vi kender(...) jeg prøver at hjælpe Bo op(...) jeg så går ind i det split sekund det er i sådan en aktivitet og kigger jamen hvem har brug for min støtte(...)og tænker det er Bo det vigtigt er at han får oplevelsen af at komme op og strække ud i hoften(...) " (Bente lydfil nr.2 side 5)

Bente reflekterer over, hvilken betydning det får for Bos motoriske udvikling, at hun støtter ham i bevægelserne, og kommer frem til at:

B: " jamen jeg tænker i virkeligheden vil det være bedst, at han gør det selv"

I: " hvorfor vil det være bedst "?

B: " jamen det er det med, hvis han gør det selv, så har han bedre fornemmelse over sin krop, når jeg gør det, så er det en påført udefra, så har han ikke selv styringen på det(...) hvis vi gør det mange gange, så på et tidspunkt tænker jeg, så gør han det selv øh- jeg ved ikke om det er rigtigt" (Bente lydfil nr.2 side 5)

5.2.4 Muligheder ved Stimulated Recall - Bente

I ovenstående sekvens ses, at Bente og jeg flere gange henviser til videoklipet når vi taler om Bentes mål for aktiviteten. Bentes mål for aktiviteten er at den fører til at børnene oplever succes med legen, og at de kan deltage selvstændigt, så der ikke er behov for, at Bente skal korrigere børnene i bevægelseerne.

Bente henviser til videoklipet, når hun fortæller om, at hun ser, at børnene oplever glæde og at det medvirker til at motivere dem til at fortsætte legen.

I samtalen henviser Bente til videoklipet, når hun fortæller om sin opmærksomhed på børnenes motoriske funktionsniveau, særligt Bos niveau, som hun vurderer som bedre end hun havde forestillet sig. Bente fortæller, at et af formålene med legen er, at Bo bliver stærkere i kroppen og at han bliver bedre til at koordinere sine bevægelser. Bente tænker, at det har betydning for at udvikle Bos gangfunktion.

Det er Bentes intention at skabe en hyggelig ramme i børnegruppen, samt skabe genkendelighed for at øge børnenes deltagelse i aktiviteten, og samtidig har Bente blik for at støtte Bo specifikt i sanglegen.

Jeg får det indtryk, at Bente med sit mål for aktiviteten har afsæt i et bredt syn på sundhed, hvor hun har blik for at børnenes fysiske, psykiske og sociale udvikling tilgodeses. Det afspejler sig i hendes refleksioner over valg af aktiviteten og måden hun gennemfører legen på, som f.eks. viser sig i samtalen, når Bente fortæller *"jeg vil helst at de gør det med glæde"*

For at Bo kan være deltagende i legen bevæger Bente sig mellem forskellige måder at justere sine handlinger i praksis på. Hun anvender sin viden- i-handling og foretager eksplorative eksperimenter ved at gå ind, *"gå ind i det splitsekund"*, i legen og justere på sin handling, så Bo kommer med op og stå, og dermed deltager i sanglegen på lige fod med de øvrige børn.

Senere fører Bentes refleksion-i-handling til en bekræftelse af en handlingsafprøvning af hendes valg af sanglegen, idet hun *"ser at han bliver bedre og bedre til det"*, hvilket man på baggrund af Schöns kan forstå som, at Bente foretager forskellige eksperimentelle handlinger, ud fra en viden-i-handling.

Bente reflekterer over sin handling og over sin viden-i-handling, da vi i klippet ser, hvordan hun hjælper Bo op fra gulvet. Hun henviser til videoklipet og reflekterer over den måde hun hjalp Bo op fra gulvet på.

Her er det visuelle med til at kvalificere Bentes refleksioner, idet hun siger ”men jeg ved ikke om det er rigtigt jo”. Der åbnes herved for dialog i forhold til at kvalificere Bentes viden-i-handling omkring Bos specifikke motoriske udfordringer.

Ud fra Schöns teori kan dette kategoriseres som en overvejelse over hvad praktikerens har gjort i handling som en refleksion-over-handling (Wahlgren et al. 2002).

I samtalen ovenfor reflekterer Bente over sin nye oplevelse af Bos motoriks udvikling, hvilket kan åbne for en dialog med Bente om at sætte nye mål for Bos motoriske udvikling.

Bente er optaget af at tilpasse og justere legen, således at børn med forskellige motoriske kompetencer kan deltage. Det peger på et behov for at vejledningssamtalen bidrager med viden om børns motoriske udvikling og læring set fra en sundhedspædagogisk vinkel, relateret til de aktiviteter Bente vælger i sin praksis.

Bentes refleksioner omkring viden-i-handling kan tyde på, at hun oplever, at hendes mål for aktiviteten blev indfriet, idet klippet viser, at børnene kan løfte benene højere end hun ”havde lagt mærke til før” og i relation til Bo, henviser Bente til, at Bo har forbedret sin motorik, ”(der)ser jeg jo at Bo kan sidde sådan”.

Samtalen åbner for en dialog om, hvordan vi sammen kan sætte mål for Bos motoriske udvikling, de aktiviteter Bente vælger at arbejde med og hvordan man kan progrediere legen, således at den udfordrer Bos udvikling yderligere.

Bente har et mål om at legen skal give mulighed for at alle børn kan deltage, trods deres forskellige motoriske kompetencer.

For at kvalificere Bentes valg af aktiviteter vil det være relevant at drøfte, hvordan Bente kan forene sit blik for børnenes generelle trivsel med aktiviteter, der tilgodeser børns fysiske, psykiske og sociale udvikling.

Det vil her åbne en mulighed for en dialog i vejledningen om, hvordan børns deltagelse i en sundhedspædagogisk praksis kan indeholde Bentes blik for børnenes livskvalitet, omkring de valg Bente træffer i forhold til ramme og struktur for aktiviteternes gennemførelse.

Her udtrykker Bente det som et væsentligt element, at børnene er glade for at bevæge sig og særligt i forhold til, at Bo oplever sig som en del af børnegruppen.

5.2.5 Opsummering på tema 1

De valg pædagoger træffer omkring valg af aktivitet og deres blik for børnenes deltagelse, motivation og børnenes samspil har både afsæt i de aktiviteter vi har talt om i vejledningerne, men også i de værdier og forståelser, de bringer med sig som profession. Pædagogernes mål for aktiviteterne afspejler, at de arbejder med forskellige aldersgrupper af børn, men at der på tværs af de to daginstitutioner rejser sig nogle fælles fokusområder, som skaber muligheder for at kvalificere pædagogers praksis på baggrund af deres refleksioner over deres handlinger.

Det ses, at Bente i højere grad end Arne justerer handlinger ud fra en her og nu eksperimentering i aktiviteterne. Det må ses i sammenhæng med, at vuggestuebørn i 2 årsalderen har behov for, at den voksne spontant, afsøger at hvad der kommer ud af at handle på en bestemt måde.

Pædagoger kombinerer de tre måder at eksperimenterer på for at forbedre deres handlinger. Der foregår en bevægelse imellem de forskellige måder at reflektere på, som i nogle situationer fører til at pædagoger i talesætter deres nye forståelser, og som i andre situationer ikke i- talesættes.

Stimulated recall åbner mulighed for at pædagogen ser sig selv i aktivitet med børnene, og at vejledningen dermed kan rette sig mere specifikt mod de udfordringer pædagogerne står med i praksis.

Ligeledes åbner stimulated recall for at få indblik i, og sammen med pædagogen, at vurdere hvordan vejledningen skal tilrettelægges i forhold til at støtte udviklingen af pædagogens handlekompetence.

Min for-forståelse er blevet nuanceret i det jeg gennem analysen har fået blik for, at de forskelle, der er i pædagogers hverdag med motoriske usikre børn, skaber et behov for, at vejledningen i højere grad differentieres og tilrettelægges ud fra at pædagogerne har behov for at udvikle forskellige kompetencer og ikke kun ud fra at understøtte børnenes udvikling.

5.3 Tema 2: Motorisk kontrol og balance

Forudsætningerne for at børn kan opnå en motorisk kontrol er at de forbedrer og udvikler både deres statiske balance og dynamiske balance.

Dette tema sætter fokus på pædagogernes refleksioner i relation til deres valg af aktiviteter og på hvordan de oplever, at aktivitetens indhold og udvikling gennem forløbet bidrager til at børnene udvikler deres balance. Pædagogerne er optaget, af hvilken betydning aktiviteten har for børnenes deltagelse og for deres motivation.

I det følgende vil jeg beskrive, hvordan vi talte om børnenes balance og hvilken betydning videoen fik. Dette vil jeg vise ved at fremstille den måde vi henviser til videoen på, og hvilken betydning dette fik på vores samtale og dialog og samtale gennem interviewet.

5.3.1 Gå baglæns på tov og hinke over klodser - Arne

De to aktiviteter der her beskrives, er i forlængelse af tema 1 og følger lige efter "balancegang med bold"

Vi starter med at se videoklipet af aktiviteten "balancegang på tov". Børnene introduceres til aktiviteten ved, at Arne viser dem, hvordan de skal sætte fødderne på tovet, og gå baglæns uden at træde udenfor. Børnene lytter koncentreret til Arnes instruktion. Da den første dreng begynder at gå på tovet krøller det sig sammen og Arne sætter sin fod på tovet og begrundet sin handling i nedestående citat,

I: " du holder på snoren, hvad tænker du der?"

A: " jeg blev lidt fokuseret på hans (Anders)balance,(..)-jeg prøver at give ham nogle redskaber til, hvordan det kan være nemmere at holde balancen, så han ikke væltede"

I: " og du sir på et tidspunkt, at han skal balancere med armene"

A: " ja at han skal prøve at strække dem ud, for som vi ved, så holder vi balancen lidt bedre, når vi har et større vingefang var jeg ved at sige" (Arne lydfil nr.3 side 6)

I forhold til hvordan Arne støtter Anders siger han følgende:

A: " (...) han er lydhor for de instrukser han får undervejs, (...)og finder faktisk til sidst, man kan lige ane det sidst i klippet der, en løsning der er nemmere for ham" (Arne lydfil nr. 3 side 6)

På klippet ser, vi at Arne opfordrer børnene til selv at finde på løsninger i aktiviteten. Det medfører, at børnene bevæger fødderne baglæns uden at løfte dem fra tovet. Det taler Arne om på følgende måde:

A: " ja jeg havde egentlig overvejet om man skulle afbryde det, hvis de havde gjort det i starten, men jeg havde det også sådan, at det var en god udvikling, at de faktisk fandt en løsning selv, hvad der gjorde det nemmere for dem at balancere, det syntes jeg egentligt de skulle ha´ lov til, at ha´ en optur over at de faktisk selv fandt en løsning"

I: " hvad betydning har det, tænker du?"

A: " jeg tror der er noget en motivationsmæssigt i det(...) at de får en succes oplevelse ved at selv at klare en opgave, øhh- hvilket gør det nemmere for dem" (Arne lydfil nr.3 side 7)

Vi ser første videoklip af aktiviteten "hinke over klodser". Her skal børnene hinke, og forsøge at hinke over forhindringer på gulvet. Følgende samtale er fra det første klip af aktiviteten.

Arne vælger at vise børnene hvordan de skal gøre i stedet for at instruere dem verbalt, og Arne viser forskellige løsninger for at differentiere aktiviteterne, og for at undgå at opgaven giver en følelse af nederlag, som han oplever kan påvirke børnene i andre sammenhænge i deres hverdag. Arne fortæller her:

A: " det var, at jeg håbede ved at vise det på den måde, at de ikke ville se det som et nederlag, hvis de havde svært ved det - at det var ok at bare lige stoppe op og ikke nødvendigvis at begynde at fjolle, fordi man havde lavet en fejl"

I: " at det var svært - Det med at se det som et nederlag, kan du sige lidt om, hvad ligger dig på sinde i det?"

A: " (...) at når der er nogle der føler de får et nederlag, så kan de miste interessen til det, og så er der den, hele den psykiske del i ikke at ku' det, så kan det være rigtigt svært at motiverer dem til at gøre nogle ting igen(...)" (Arne lydfil nr.4 side 8)

Hvilken betydning en oplevelse af ikke at kunne mestre aktiviteterne taler Arne videre om i nedestående citat;

A: "(...) det kan nogen gange udmønte sig i et barns anden leg, og de kan godt gå flere dage efter og komme i tanke om at jeg var ikke særlig god til- en eller anden aktivitet, og så har jeg ikke lyst til at være med i dag" (Arne lydfil nr.4 side 9)

I andet klip af samme aktivitet "hinke over klodser" ser vi på videoklipet, at Anders har meget svært ved at hinke. Han forsøger men mister balancen og falder, samtidig med at han griner.

I nedestående samtale henviser Arne til videoklipet, da han reflekterer over, hvordan han forsøger at støtte og guide Anders, da han ser, at Anders ikke kan hinke over klodserne. Jeg spørger til Arnes oplevelse af situationen:

I: " hvorfor tror du det var svært for ham? "

A: " fordi at det bare er svært det med balancedelen men jeg tror faktisk(...) han er rigtigt bange for at fejle eh,-. han er rigtig bange for at det skal gå galt og så er det altså bare nemmere at lave et hop, og så hvis det går godt, så er det selvfølgelig fint men hvis man ikke klarer det helt fint så kan han bare fjolle så lader han sig falde"

I: " ... så gik du ind og gav noget instruktion"

A: " ja så gav jeg ham instrukser om..... og fortalte ham at det han gjorde det var rigtigt fint, han skulle bare prøve på at koncentrere sig lidt mere, så gjorde han det faktisk helt perfekt, og der var ikke noget galt i at man lige måtte ned og ramme med begge ben eller ned og ligge for den sags skyld for han gjorde det han var instrueret i " (Arne lydfil nr.4 side 9)

Lidt senere i samme samtale om "hinke over klodser" henviser Arne til videoklippen, da vi taler om hans erfaring med hinke over klodser, og Arne svarer:

A: "ja vi har prøvet den før(...) og man kan også se fra dette her klip og kontra de klip vi har kigget på, at de også er blevet meget bedre, nu er det ligesom om de har fundet ud af det kan vi se"

I: "hvordan kan du se det"?

A: "der er et meget højere tempo på og de tager alle fire i træk, hvilket de ikke gjorde i det første" (her henviser Arne til det første klip vi så sammen ved at pege på lpaden). (Arne lydfil nr. 4 side 10)

5.3.2 Muligheder ved Stimulated Recall - Arne

I ovenstående samtale ser vi, at Arne vælger at vise børnene kropsligt, hvordan de skal gøre i stedet for at instruere dem verbalt. Arne har valgt at vise forskellige løsninger for at undgå, at opgaven giver en følelse af nederlag hos børnene, da Arne har erfaring med, at dette kan påvirke børnene i andre sammenhænge i deres dagligdag i børnehaven.

Derfor vælger Arne at vise, at der er flere måder at løse opgaven med at hinke på, og vi ser på videoklippen, at han viser børnene, at man kan træde ned på gulvet med fødderne eller at man kan stoppe op og gå tilbage til starten af klodserne og forsøge at hinke igen.

Det visuelle medvirker til, at Arne reflekterer over sin handling og sin viden-i-handling, da han henviser til videoklippen, hvor vi så, at han instruerede børnene kropsligt, og han viste dem forskellige måder at løse opgaven på.

I forhold til hele børnegruppen henviser Arne til videoklippen, da han reflekterer over sin handling og henviser til, at han ser, at de selv fandt en løsning på den svære opgave. Her reflekterer Arne over sin handling, som man kan betragte som en refleksion- over- handling, i tråd med Schöns forståelse.

I Arnes optik er det væsentligt, at børnene er motiverede og at de får en positiv oplevelse med de aktiviteter, de deltager i. Han udtrykker det når vi ser på videoen, at børnene bevæger fødderne bagud i aktiviteten " baglæns gang på tov". Her tænker Arne at det er en motiverende faktor, at børnene oplever en få en "optur" i aktiviteten.

Arne vælger at anvende sin viden fra hverdagen som en viden-i-handling, og justerer og tilpasser aktiviteten ved at foretage forskellige handlinger, når han fortæller og viser børnene forskellige måder at hinke på. Hvilket man kan kategorisere som et hypoteseafprøvende eksperiment ifølge Schön.

Vi ser på videoklippen, at Arnes refleksion-i handling ikke fører til det forventede resultat for børnene, i det de fortsætter med at fjerne og falde for sjov.

Selvom Arne ikke lykkes med at få børnene til at følge sin instruktion, henviser han til sidste del af videoklipet, hvor vi ser, at børnene nu klarer at hinke over klodserne, hvilket medfører, at Arne reflekterer over sin handling.

Dette kan åbne for at tale om, hvordan man kan se på, hvordan børnene udvikler kvalitet i bevægelserne sammenholdt med at se på bevægelser som en præstation.

Her handler Arne ved at undlade at afbryde aktiviteten, og dette fører til hans forventede resultat, i det han henviser til videoklipet og reflekterer over, at børnene selv fandt på en løsning. Ifølge Schön foretager praktikerens forskellige eksperimenter i handling.

I tråd med dette fører Arnes refleksion-i-handling til det hans forventede resultat, hvilket man ud fra Schön kan betragte som et handlingsafprøvende eksperiment.

I forhold til Anders henviser Arne til videoklipet da han reflekterer over sin handling og fortæller, da han ser på videoklipet at han oplever, at justeringen og den verbale instruktion medvirker til at Anders lykkes med opgaven, idet han i aktiviteten, selv finder på en løsning der var nemmere for ham.

Arne vælger at anvende sin viden om, at balanceaktiviteter er svære for Anders, som en viden-i-handling ved at give Anders instrukser undervejs.

Arne justerer sin handling, på baggrund af refleksioner i handlingen idet han i situationen bliver opmærksom på at *"der sker jo det, at til sidst kan hans krop ikke følge med og han falder"*, og videre *"han har ikke balancen til at holde til så mange hop på en gang og måske kræfter i benene"* (Lydfil nr. 4 side 10) i tråd med Schöns forståelse om, hvordan praktikerens reflekterer i handling.

I sekvensen ovenfor ses, at videoklipet er med til at åbne for en samtale om, hvilke forhold der her har betydning for om Anders kan mestre at hinke.

Det betyder, at der kan ses på de læringsmæssige forudsætninger for børns udvikling af bevægelse ved, at se på børns udviklings muligheder i sammenhæng med de rammer den voksne opstiller.

Det giver mulighed for at se på børns læringsmiljø i et sundhedspædagogisk perspektiv. Desuden giver det mulighed for sparring om motorisk udvikling og læring, både set i relation til Anders og til den samlede børnegruppe.

Ud fra ovenstående kan man pege på, at Arne har blik for at se på børns udvikling og trivsel i et bredt perspektiv, der omfatter deres daglige liv i daginstitutionen, og at hensigten med aktiviteten skal justeres i relation til dette.

Dermed kan man betragte det som, at Arne i sine handlinger har blik for at fremme børnenes sundhed ud fra en sundhedspædagogisk tilgang.

Et af sundhedspædagogikken nøglebegreber er at være deltagende, i forståelsen af at være medinddraget, og at have indflydelse på de tiltag og aktiviteter, der i værksættes i forhold til ens egen sundhed.

Deltagelse og medinddragelse indgår i definitionen af det positive og brede sundhedsbegreb og betragtes som et væsentligt element i at udvikle menneskers handlekompetence i en sundhedspædagogisk praksis (Jensen 2009).

Set i lyset af dette bevæger Arne sig mellem forskellige niveauer for børns deltagelse, hvor han er opmærksom på at være imødekommende overfor børnenes initiativer. Dette vil være et relevant afsæt for at se nærmere på, hvordan børnene i højere grad kan få indflydelse på aktiviteterne indhold og måden man arbejder med dem på.

For at fremme børns sundhed i børnehaven, som vi så i klippet "hinke over kloder", er det relevant at åbne for en dialog vejledningen om betydningen af børns deltagelse. Hvordan er det muligt at arbejde henimod, at børns initiativer tilgodeses og samtidig sørge for at aktiviteten understøtter deres balance og motoriske læring. Videoklippen åbner for en konkret mulighed i forhold til at tage afsæt i børns egne initiativer til at forbedre deres egen læring, og for at sparre med pædagogen om hvilke handlinger der understøtter og stimulerer børnenes motoriske udvikling.

Simovska(2010) har arbejdet med sundhedsfremme i relation til skolebørn. Med afsæt i Vygotskys(1978) arbejde med børn peger hun på et væsentligt element, som kan relateres til denne sammenhæng. Nemlig at arbejde hen imod at aktiviteterne i højere grad tilrettelægges indenfor barnets nærmeste udviklings zone (Simovska 2010,s.157).

Robbison et. al. (2009) har i deres studie fokus på en stilladserende tilgang til børns læring: Her er aktivitetsprogrammet tilrettelægt af den voksne, men børnene er medinddraget i gennemførelse af programmet. I dette perspektiv øges børns motivation og børns motoriske læring i takt med at de er medbestemmende og medforhandlende omkring gennemførelse.

5.3.3 Lege med bolde - Bente

Følgende videoklip følger efter aktiviteten Æslet Zebedæus som vi så i tema 1.

Vi har lige set klippet Trille bolde. Børnene leger med bolde på forskellige måder efter Bentes anvisninger. Den efterfølgende samtale tager afsæt i en del af legen, hvor børnene ligger på maven og triller bold til hinanden. Vi ser på klippet, at det ikke lykkes for Bente at få Bo ned og ligge på maven, og at han vælger at forblive i kravlestilling.

Bente henviser til klippet og fortæller om sine overvejelser i forhold til de valg, hun traf for at gennemføre legen.

For at uddybe samtalen stillede jeg følgende spørgsmål:

I: "hvad gjorde du så der?"

B: " så koncentrerede jeg mig om Frida og Morten som havde lagt sig ned på maven(...) og jeg så også i seancen, at Bo ikke er nede og ligge helt på maven, men ligger på knæ, og tænker nå, men det er nok ligeså godt."

I: " og hvad får dig til at tænke det?"

B: " jamen det får mig til at tænke, hvis Bo gør noget af sig selv, og bevæger sig med glæde, så er det fint, og det at han ligger på knæ og løfter den ene arm når han skal trille bolden tænker jeg, at det er ok(...), men jeg har ikke den motoriske viden eller viden om krop og bevægelse til at vide, om det det i virkeligheden er rigtigt tænkt"

I: " nej så der kunne være noget vi ku sparre om?"

B: " ja så det er bare- at jeg tænker han gør det, og han gør det med glæde og så tænker jeg jamen så er det fint" (Bente lydfil nr.4 side 8)

Senere i samtalen vender vi tilbage til ovenstående samtale.

I: "i de klip vi har set nu, er der noget du blev særlig optaget af og har for mit bidrag til?"

B: " jeg bliver i tvivl om det at ligge på maven og trille bolden, om det gir' noget eller det bare er noget jeg tror(...)"

Bente uddyber ved at sige:

B: " men ellers så tænker jeg at(...) et meget mere udføreligt skema for hvis man skal styrke barnets mavemuskler så er de her 28 øvelser eller 8, og hvis man skal styrke rygmusklerne så er det i denne her retning"

I: " hvad vil det give dig af muligheder?"

B: " det vil give mig nogle flere redskaber, så hvis jeg ikke synes jeg kan så mange ting, der styrker deres mavemuskler, så vil jeg kunne gå ind og finde nogle konkrete ting(...)" for det jeg gør nu det er at jeg bruger det jeg selv laver til gymnastik, (...) og så prøver jeg at overføre det til børnene, fordi vi har den samme muskulatur, (...) men jeg ved jo i virkeligheden ikke om, man kan (...) direkte kan overføre det til børn " (Bente lydfil nr.6 side 12-13)

5.3.4 Muligheder ved Stimulated Recall - Bente

I ovenstående sekvens ses at Bente og jeg flere gange henviser til videoklipet, når vi taler om, hvordan Bente ændrede aktiviteten, da hun oplevede, at børnene ikke fulgte hendes instruktioner. Bente fortæller, at hun i situationen besluttede sig for at følge børnenes initiativ og gøre det på deres præmisser, selvom hun havde et andet formål med legen.

I videoklipet ser vi, at børnenes skiftende opmærksomhed og deltagelse i legen trille med bolde fører til, at Bente må foretage mange justeringer og tilpasninger, for at børnene deltager, og specifikt i forhold til Bo for at øge hans fysiske aktivitetsniveau.

Videre i samtalen taler Bente om de kompromiser man må gå på som pædagog og at det er væsentligt for hende, at hun til dels kan følge barnets initiativ, lyst og motivation, men at hun også må indse, at man ikke kan alt, og at hun i de situationer oplever det som vigtigt, at hun viser, at hun anerkender barnets følelser og behov, og støtter og opmuntrer barnet til at gennemføre en aktivitet.

På baggrund af samtalen får jeg indtryk af at Bentes intention med legen har afsæt i et bredt sundhedsbegreb, som viser sig i hendes handlinger, i det hun følger børnenes initiativer, og specifikt i forhold til Bo, da hun vælger at tilpasse legen, og når hun udtrykker sig om sin intention i forhold til Bo *"når Bo gør noget af sig selv og bevæger sig med glæde, så er det fint"*.

Bentes refleksion-i-handling har sammenhæng med hendes viden(viden-i- handling), og afspejler sig i den måde hun kan justere legen på, så den understøtter børnenes og specielt Bos motoriske læring.

I den sammenhæng har hendes erfaring med at få børnene til at deltage en betydning for hendes tilgang *"at følge deres initiativer"*.

Schön peger på, at praktikerens refleksion-i-handling er bundet til den eksisterende viden- i-handling. Det får betydning for Bentes handlinger, som vi så i ovenstående videoklip, hvilket Bente er inde på, da hun taler om, at hun har behov for sparring og viden i forhold til hvilke konkrete *"øvelser"* og aktiviteter, der vil være gode at anvende i den konkrete situation (Wahlgen et al. 2002).

I Schöns teori om, hvordan praktikerer reflekterer i-handling, peger han på, at praktikere anvender forskellige måder at afprøve om deres refleksion-i-handling fører til en forandring og dermed til en forbedring af handlingen.

Det visuelle åbner her for en dialog og samtale om, hvordan viden om motorisk udvikling og læring kan bidrage til at kvalificere Bentes handlinger.

Bentes refleksion-i-handling fører til, at hun anvender her og nu eksperimenter i situationen for at opnå at børnene deltager, og senere mere målorienterede eksperimenter, når hun afprøver om hendes beslutning om at følge børnenes initiativer til at de deltager i legen.

I tråd med Schön kan man pege på, at Bente i sin refleksion-i-handling benytter sig af eksplorative eksperimenter, når Bente udtrykker, at det er vigtigt for hende, at hun har en agenda for, hvad hun laver med børnene og at hun tænker, at det er vigtigt at kunne afvige fra planen og i forhold til motorik, "*hvis de ikke vil ned og ligge på maven*" som Bo ikke ville, så er det vigtigt at kunne afvige fra planen og tænke på, om de bestemte bevægelser kan tilgodeses i andre sammenhænge.

5.3.5 Opsummering på tema 2

Pædagogernes handlinger bevæger sig mellem at være optaget af det mål de har for aktiviteten i relation til den enkelte, Anders og Bo som er vejledningens omdrejningspunkt, og den samlede børnegruppe. Denne rettetthed får betydning for de valg de træffer i aktiviteterne i forhold til at justere og tilpasse bevægelsesaktiviteterne.

På tværs af de to daginstitutioner ses det, at begge pædagogers aktiviteter og handlinger i praksis tager afsæt i at se børnenes motoriske udvikling og læring ud fra et bredt perspektiv på sundhed. De har blik for at tilrettelægge bevægelsesaktiviteter, der retter sig mod at stimulere børnenes fysiske, psykiske og sociale udvikling. De har blik for at medtænke børnenes initiativer, motivation og interesser (livstil) i den ramme, som de strukturer og tilpasser så børnene kan deltage.(livsvilkår).

Det ses ved, at pædagogerne udtrykker sig om værdier som kan betragtes som forbundet med børnenes livskvalitet fx ved at tale om "*glæde*" at det skal være "*sjovt at deltage*" og at børnene skal opleve en "*optur*".

Det er et overraskende fund i analysen, da min for-forståelse var, at en forandring af vejledningen sigtede mod at udvikle pædagogers sundhedspædagogiske praksis.

På baggrund af analysen er min forforståelse blevet nuanceret og det giver udfordringer for fysioterapeuter i højere grad skal medtænke tiltag rettet mod pædagogernes arbejde i praksis og indebærer at aktiviteter og lege skal kunne differentieres og tilpasses børnegrupperes forskellige motoriske kompetencer.

5.4 Begrænsninger ved Stimulated Recall

Jeg vil i det følgende afsnit beskrive de begrænsninger der har vist sig i interviewet i forhold til at understøtte Arne og Bentes refleksioner ved at anvende videoklippene som afsæt for samtalerne om deres praksis.

5.4.1 Begrænsninger ved Stimulated Recall - Arne

Fra samtalerne med Arne om de aktiviteter han arbejder med vil jeg beskrive et uddrag fra interviewets afsluttende samtale, hvor jeg vender tilbage til aktiviteten ”balancegang med bold”. Min intention er at tale nærmere om, hvilke forskellige forståelser, vi hver især har i forhold til aktivitetens sværhedsgrad og gennemførelse.

Vi kommer ind i samtalen, hvor vi lige har talt om, hvordan Arnes struktur og ramme for aktiviteterne gennemførelse har understøttet børnenes motoriske læring. I det nedestående taler vi konkret om første aktivitet, hvor børnene havde svært ved at gå balancegang med en bold. Jeg henviser til det videoklip, vi så tidligere og siger til Arne:

I: ” så tænkte jeg lige på noget med den første med bolden, at det faktisk var ret svært for dem, er min vurdering, kunne man havde gjort noget andet i forhold til det”

A: ” (...), ja det var rigtig svært man kunne bare have gjort det klassiske gået med bolden på en ske(..)” (Arne lydfil nr.5 side 13)

Videre i samtalen taler jeg om forskellige måder Arne kan arbejde videre med for at øge børnenes koordination, og sætter det ind i en forståelse om, hvordan balancegang med bold var en udfordrende aktivitet set i relation til børnenes motoriske kompetencer.

Mine forslag kommer til at lukke samtalen snarere end åbne for at tale om, hvordan Arne kan justere aktiviteten fremadrettet. Jeg forsøger derfor at stille følgende spørgsmål:

I: ” er der nogle ting, du synes jeg ikke er kommet ind på” ? (Arne lydfil nr.5 side 13)

På spørgsmålet svarer Arne nej og samtalen fortsætter om Arnes organisering og ramme for aktiviteten. Vi kommer ikke nærmere ind på de refleksioner, som Arne har gjort sig over sine handlinger.

Det er en udfordring at stille spørgsmål der lægger op til refleksion over den konkrete praksis hos pædagogen, samt at følge op på disse spørgsmål.

En begrænsning i metoden må ses i sammenhæng med, om det er muligt at skabe refleksion over handling og hvordan samtalen bidrager til, at Arne kan justere og sætte nye mål for f.eks. aktiviteten ”balancegang med bold”.

En begrænsning er som illustreret ovenfor, at bruge metoden stimulated recall kan bidrage til at pædagoger reflekterer over praksis, men ikke nødvendigvis behøver at gøre det.

Set ud fra ovenstående er det en begrænsning, at stimulated recall ikke bidrager til pædagogens refleksion over handling.

Det kan ses i sammenhæng med de spørgsmål, der stilles, og at pædagogers refleksion over handling skal knyttes til hvilke nye forståelser, der rejser sig på baggrund af refleksionerne.

Schön peger på at refleksion -i-handling kan føre til, at der opstår forandringer i praktikerens efterfølgende handlinger, men at det ikke behøver at gøre det (Wahlgren 2002).

Nygren og Fauske peger på, at udvikling af et professionelt handleberedskab både retter sig mod læring i forhold til personens kognitive processer men også i forhold til læring i den handlekontekst, som personen deltager i (Nygren & Fauske 2010).

Set i lyset af ovenstående kan Arnes refleksioner over handling i praksis ikke stå alene men må medtænkes i den sociokulturelle og materielle handlekontekst, som han er en del af.

5.4.2 Begrænsninger ved Stimulated Recall - Bente

I den følgende samtale henviser Bente til videoklipet, hvor vi lige har set hende hjælpe Bo op og stå. Her reflekterer hun over Bos motoriske udvikling og følgende samtale følger:

B: "(...)jeg kan mærke, at det er blevet bedre (...) nu står han dog trods alt på fødderne"

I: " hvad siger det dig noget om"

B: " det siger mig at det er rigtigt, det jeg gør, de andre gør, det også på stuen, så det er rigtigt, det vi gør- så vidt muligt gør vi, hvad vi kan for at han selv er aktiv i de forskellige bevægelser" (Bente lydfil nr.3 side 7)

Bente henviser til sine kollegaer fra vuggestuen, og dette leder mig hen til at se på at kollegaer har betydning for at kvalificere pædagogers praksis.

På baggrund af de aktiviteter Bente har arbejdet med, vil jeg i det følgende beskrive de begrænsninger, som jeg oplever metoden stimulated recall giver. Metodens begrænsning viser sig undervejs i samtalen i relation til de forskellige aktiviteter.

Ovenfor så vi, hvordan Bentes refleksion-over- handling i samtalen b.la. bidrog til at skabe en dialog omkring de mål Bente arbejder med i pædagogisk tilrettelagte aktiviteter, og at dette muliggør, at metoden kvalificerer Bentes handlekompetence i praksis.

Nygren & Fauske peger, på at udvikling af handlekompetencer skal ses i sammenhæng med den sociokulturelle og materielle kontekst, som kompetencerne både skal udvikles i og anvendes i.

Bente indgår i et fællesskab med kollegaer i vuggestuen, og de kompetencer hun udvikler igennem vejledningen skal i spil i andre sammenhænge i den daglige praksis.

Det stiller en række spørgsmål i forhold til hvordan det er muligt, eller om det er muligt at tilrettelægge vejledningen således, at pædagogens kollegaer i højere grad inddrages, hvilket er væsentligt da Bente peger i sin refleksion-over-handling, at hun og også kollegaer er på "ret vej" i deres daglige praksis i at understøtte Bos motoriske udvikling.

Fra min samtale med Bente få jeg indtryk, af at viden om børns motoriske udvikling og læring er fundamentet i de handlinger, hun foretager, og som derfor har betydning for Bentes refleksion-i-handling.

Bente er inde på, at hun ikke altid har den nødvendige viden, når hun arbejder med børn, der har motoriske udfordringer. Hvilket hun taler om her i den afrundende samtale:

B: "(...)sådan noget vil jeg også gerne finde mere viden om, men hvor kan jeg finde viden om det, (..) sådan nogle ting som man måske ved som fysioterapeut, og måske er det helt logisk og indlysende, fordi man er fysioterapeut, men det er ikke noget jeg ved som pædagog, for der er ikke nogen der har undervist mig i det". (Bente lydfil 6 side 13)

I forlængelse af ovenstående samtale kommer Bente ind på at det både handler om specifik viden i forhold til motorisk usikre børn men også, at hun har behov for en mere generel viden.

B: "Så kunne jeg få inspiration til at føre nogle ting ind som ikke er med, men som er vigtigt i forhold til børns generelle motoriske udvikling" (Bente lydfil nr.6 side 13)

Det peger på, at stimulated recall som metode til at udvikle og kvalificere pædagogers kompetence ikke kan stå alene, men må kombineres med andre måder, der bidrager til kompetenceudvikling hos pædagoger.

Rietmuhller et al. (2009) tog i deres studie afsæt i personalets perspektiv på, hvilke tiltag der ville understøtte deres faglige udvikling. På tværs af de tre dagplejesettings udviklede forskerne en række tiltag, der bidrog til personalets kompetence udvikling, som relaterede sig til personalets sociokulturelle og materielle kontekst. Indholdet i den faglige ressource relateret specifikt til de tre settings kontekst.

Der udover blev der udviklet materiale der i et let forståeligt sprog og med klare illustrationer og symboler bidrog til, at personalet kunne tilpasse og differentiere bevægelsesaktiviteter i forhold til børnenes forskellige motoriske kompetencer og børnenes aldersspredning.

På denne baggrund kan der peges på, at faglig udvikling f.eks. i form af kurser eller workshops må udvikles i tæt relation til pædagogers kontekst, og kobles til daginstitutionens sociokulturelle og materielle kontekst. Her er det væsentligt at pege på, at viden om børns motoriske udvikling og læring, set fra et sundhedspædagogisk perspektiv, ikke kun handler om børns fysiske udvikling, men må ses i den sammenhæng vuggestuebørn indgår i.

Viden er en del af den professionelle handleberedskab, som bidrager til at øge personens almene potentielle handlekompetence, der kan realiseres som kontekstspecifikke handlekompetence.

Ud fra Nygren & Fauske(2010) kan der her peges på, at handlekompetencens udviklingsdynamik består i at sætte de indre mentale og kognitive processer, her viden, i "sving" i konkrete handlinger, i en bestemt situation og handlekontekst for at udvikle et handleberedskab (Nygren & Fauske 2010, s. 97)-

På denne baggrund er faglig udvikling af pædagogers viden om børns generelle motoriske udvikling og læring et anliggende, der ikke udelukkende kan tilgodeses med metoden stimulated recall.

5.5 Masterprojektets metodemæssige begrænsning

Masterprojektets formål var at undersøge, hvilke muligheder og begrænsninger videooptagelser af praksis, ved brug af en bestemt metode, gav for at kvalificere pædagogers refleksion i de bevægelsesaktiviteter, de tilrettelægger for børn, der er motorisk usikre.

Inspireret af mit nuværende studie på DPU, valgte jeg at tage afsæt i stimulated recall interview, idet jeg var nysgerrig på, om det kunne være en brugbar metode i min praksis fremadrettet.

Som undersøger har jeg en insiderposition som fysioterapeut i PPR, og undersøger dermed en vejledningspraksis som jeg selv er en del af. Derfor valgte jeg at anvende en kvalitativ metode med afsæt i en fænomenologisk tilgang. Dette for at opnå indsigt i praksis fra informanternes perspektiv, stille mig uforstående overfor praksis, og dermed at forsøge at sætte min forforståelse i "parentes".

Det viste sig undervejs i undersøgelsen at være en vanskelig opgave at skifte position fra min vante og professionelle position som vejleder, til at være i en position som undersøger.

Det viste sig i interviewet med Arne, i den afsluttende samtale om praksis, hvor jeg ikke formåede at stille åbne refleksive spørgsmål til, hvilke forandringer Arne så som væsentlige at arbejde videre med i praksis. I stedet for forblev jeg i min vejleder position og gav råd og vejledning til Arnes fremadrettede praksis.

Kriterierne for at opnå validitet er at man undersøger forskningsmetodens velegnethed set i forhold til at beskrive det man ønsker at beskrive (Christensen et al.2007).

Der kan derfor stilles spørgsmålstejn ved om metoden stimulated-recall i den tilpassede form, bidrog til, at informanterne genkaldte sig refleksioner fra deres handlinger. Tilpasningen af metoden betød, at vi på grund af musik og støj fra børnene, ikke kunne se alle klip samtidig med at jeg interviewede informanterne.

Det betød en forskydning i tid fra vi så klippet til vi begyndte at samtale ud fra videoklipet. Jeg har dog vurderet, at dette var af mindre betydning, da hver enkelt videooptagelse/klip varede mellem 2-4 minutter og blev afspillet flere gange.

Et efterfølgende interview om informanternes perspektiv på muligheder og begrænsninger af metoden ville have været interessant for at generere data, ikke kun set fra mit perspektiv men også fra informanternes.

Min undersøgelse har afsæt i mit perspektiv som undersøger, jeg kunne også have valgt at se på, hvordan det var muligt sammen at konstruere den viden, som er undersøgelsens genstandsfelt.

Derfor kunne et afsæt for undersøgelsen med udgangspunkt i et interaktionistisk perspektiv være aktuelt. Mik- Meyer og Järvinsen(2005) beskriver, at betydningen af en handling eller et fænomen, skabes i interaktion mellem mennesker, og at betydning i denne forståelse er et relationelt fænomen, som kun kan bestemmes situationelt og med inddragelse af konteksten (Mik- Meyer og Järvinsen, 2005, s. 10).

Trods min erfaring fra "pilot" undersøgelsen, hvor jeg foretog et stimulated recall – interview i en børnehave, må mine kompetencer betragtes som på et noviceniveau i forhold til at betjene det forskellige udstyr. Det kan have medført nogle utilsigtede bias i undersøgelsen, som f-eks at videooptagelserne ikke blev foretaget i en sammenhængende sekvens.

Derfor må der udarbejdes en form for manual for, hvordan man betjener en fremtidig brug af stimulated recall metoden.

Realibilitet handler om, hvorvidt der er begået systematiske fejl i videooptagelserne, det efterfølgende interview, og i transkriberingen af interviewet. (Christensen et al. 2007). Det kunne jeg have sikret ved at medinddrage mine kollegaer eller andre forskere i de forskellige processer.

For at forsøge at opnå en bevidsthed om min egen rolle i forskningsprocessen, og en form for distance til forskningsprocessen, har jeg bedt andre fysioterapeuter uden for det børnefysioterapeutiske felt om både at læse interviewudskrifterne og drøfte mulige fortolkninger. Dette betegner Christensen et al. 2007, som kommunikativ validering.

Jeg har ikke valideret mine transskriberede interview med informanterne. Det kunne jeg have gjort ved at sende disse til informanterne for at sikre mig at min udlægning af deres udsagn var korrekt angivet. I min fortolkning har jeg været opmærksom på at finde belæg for denne i informanternes udsagn.

Undersøgelsen kan kritiseres for, at jeg ikke har valgt at foretage min undersøgelse i andre institutioner end dem jeg selv betjener, for at undgå at min egen position påvirkede forskningsprocessen.

6.0 Diskussion og perspektivering

Med udgangspunkt i at anvende en ny metode i den praktiske vejledning, til det pædagogiske personale, vælger jeg at folde diskussionen i forhold til emner, jeg mener der har betydning for netop dette forhold.

På baggrund af analysen kan man pege på, at metoden stimulated recall gennem det visuelle medie åbner for at fysioterapeuten kan indtage et andet ståsted i en vejledning. Det tydeliggør og nuancerer værdien af det tværprofessionelle samarbejde for at fremme børns sundhed.

I det tværprofessionelle samarbejde er det muligt at etablere en mere symmetrisk dialog, hvor fysioterapeutens sundhedsfaglige viden sammenstilles med pædagogens viden om børns forskelligheder og samspilsprocesser.

For at metoden kan være brugbar fremadrettet er det relevant at diskutere følgende emner.

På baggrund af de forandringer der skabes ved at benytte videooptagelse i den pædagogiske praksis, rejser der sig nogle dilemmaer, bl.a. i forhold til hvordan man kan skabe et læringsrum, der bidrager til at pædagogerne ikke føler sig udstillet i de bevægelsesaktiviteter, de arbejder med og at de oplever sig vurderet som gode eller mindre gode.

Det stiller krav til fysioterapeutens rolle som at være facilitator for pædagogers reflektive læreprocesser. Fysioterapeuten må forholde sig respektfuldt og have øje for den udefinerbare grænse, der ligger i at videooptage pædagogers praksis, og at samtale om den efterfølgende.

Det er et positionsskifte, der indebærer, at vejledningen ændrer karakter fra at have fokus på ideer og redskaber til en praksis som består af enkeltende stående "værktøjer" til at se på konteksten og de rammer pædagoger skaber for børns udvikling og læring.

Nordentoft (2012) har beskæftiget sig med kollegiale vejledningsformer og læring i sundhedsarbejde. Hun peger på væsentlige forhold som synes relevante at forholde sig til i forhold til ovennævnte problemstilling.

Med afsæt i et sociokulturelt perspektiv på læring i arbejdslivet peger Nordentoft på, at det er vigtigt at forhandle og tydeliggøre rammerne for kollegiale vejledningsforløb, samt at deltagerne i denne proces opfattes som aktive deltagere, der har medindflydelse på rammerne og på, hvad der kan tales om.

Et væsentligt element, er at der etableres et læringsrum, der inviterer og indbyder til at vide og forstå mere ud fra den antagelse, at man ikke kan påtvinge andre at lære noget (Nordentoft 2012, s.215-216).

Derfor er det relevant at forholde sig til både om, og i hvilket omfang pædagoger ønsker at medvirke i denne form for vejledning, og hvordan det er muligt at skabe et fælles afsæt for, hvad der skal tales om på baggrund af videooptagelserne. Dette indebærer ligeledes også, at man må forholde sig til hvordan daginstitutionens øvrige personale er indstillet overfor andre måder at arbejde med vejledning i praksis på.

At etablere en relation mellem fysioterapeut og pædagog, der medvirker til at udvikle pædagogens kompetencer, kan være et spinkelt og sårbart afsæt for pædagogers arbejde. Det kan være vanskeligt at implementere nye og forandrede måder at se børns udvikling og sundhed på i den daglige praksis.

Derfor er det relevant at diskutere hvorvidt den erfaring og viden pædagogen opnår i arbejdet med stimulated recall metoden kan skabe forandring og læring i forhold til at kvalificere pædagogers handlekompetence.

I en sociokulturel forståelse deltager mennesker i forskellige praksisser, der medvirker til at udvikle deres kompetencer i arbejdet. Derfor er det relevant at se på betydningen af kollegaer i denne sammenhæng.

Fra samtalerne med Bente og Arne referer de på forskelligvis til kollegaers rolle i forhold til de aktiviteter, de arbejder med i den daglige praksis.

Bente oplever ikke, at kollegaer er vigtige, når hun fortæller om, hvordan hun har udviklet sin viden. Hun fortæller, at hun har lært af praksis, og ved at sparre med sin veninde, som også er pædagog. Bente taler om, hvordan hun oplever sammenhængen mellem erfaring og viden, som er den viden hun handler på i den konkrete praksis.

B: "Erfaring gør rigtigt meget, fordi man kan spole tilbage, og så kan man tænke over jamen jeg havde det barn og hvad gjorde hun og hvad kunne jeg gøre(...)" (Bente lydfil nr.1 side 2)

Videre i samtalen fortæller Bente om, at erfaringer fra en tidligere arbejdsplads har bidraget med viden, der specifikt retter sig mod arbejdet med at understøtte børns motoriske udvikling.

Arne referer til sine kollegaer, når han fortæller om tiltag i den daglige praksis. I interviewets afsluttende samtale taler vi om, hvilke forandringer Arne kan arbejde med fremadrettet i forhold til de konkrete aktiviteter. Her refererer Arne til kollegaer i forhold til at tilrettelægge bevægelsesaktiviteterne:

A: "jamen som regel når vi skal lave sådan nogle aktiviteter så planlægger vi det en dag før, så vi har en ide om hvad det er vi gerne vil lave, vi har nogle forskellige materialer vi kikker igennem, hvis vi skal have inspiration til det også(...)" (Arne lydfil nr.4 side 11)

Og videre i samtalen til at gennemføre bevægelsesaktiviteter:

A: "vi har gjort det før at vi laver nærmest en forhindringsbane, hvor vi så er selvfølgelig lidt flere børn, men også flere voksne til det" (Arne lydfil nr.5 side 13)

Det vil derfor være relevant i vejledningen at inddrage kollegaer for at støtte pædagogernes i det videre arbejde.

Happo et al. (2013) ser på betydningen af at formalisere rammerne for, hvordan kollegaer kan bruge hinanden i deres praksis. De peger på, at en væsentlig faktor for at udvikle kompetencer i arbejdsopgaverne er at modtage feedback på de konkrete arbejdsopgaver for at opnå nye perspektiver i læresituationer.

Det kan derfor diskuteres, hvorvidt det er muligt at etablere en praksis, der i højere grad medvirker til at faciliterer læreprocesser i de kollegale team. Dette må nødvendigvis medtænkes i en forandret vejledningspraksis.

Sense (2005) har på baggrund af en empirisk undersøgelse udviklet nogle praktiske retningslinier for, hvordan man kan etablere et "læringsrum" hvor deltagerne lærer gennem samtale.

Det interessante er, at metoderne tager afsæt i praksis og i de erfaringer deltagerne gør sig her. I læringsrummet reflekterer deltagerne over deres handlinger i praksis og bevæger sig gennem en kritisk refleksionsproces med andre deltagere gennem en samtale om praksis.

Formålet er at kvalificere deltagernes handlings-viden. At facilitere læring gennem samtale bygger på, at forskelligheder er en vigtig ressource til at opnå nye forståelser, og dermed sigtes der ikke mod at opnå konsensus om de problemstillinger deltagerne bringer med sig.

Gennem disse samtaler kan der udvikles et større og mere kvalificeret handleberedskab, der kan medvirke til at pædagogers handlekompetence øges.

Både Arne og Bente fortæller, at de oplever at forskellige materialer og ideer til bevægelseslege har betydning i deres arbejde med motorisk usikre børn.

I den nuværende vejledningspraksis fungerer vejledningen på en bestemt måde. Vi har i samarbejdet mellem pædagog og fysioterapeut skabt en kultur, hvor fysioterapeuten, som eksperten, giver ideer til bevægelsesaktiviteter og anbefaler redskaber der på en bestemt måde medvirker til at løse en bestemt type opgave. Her kommer fysioterapeuten kommer med gode råd og ideer til arbejdet med børn i praksis og pædagogen udfører dette på baggrund af de anbefalinger som PPR udarbejder, når et barn er undersøgt.

Disse måder at samarbejde på er indlejret i en bestemt samarbejdskultur mellem daginstitutionen og PPR, og dermed mellem fysioterapeuten og pædagogen.

Denne læringsforståelse indebærer at pædagogerne tilegner sig viden på baggrund af anbefalinger og dermed en passiv tilegnelse af viden.

Dermed er det interessant at se nærmere på, om stimulated recall metoden kan medvirke til at ændre på denne samarbejdskultur.

7.0 Konklusion

Udgangspunktet for masterprojektet var at få svar på følgende problemformulering:

Hvilke muligheder og begrænsninger giver metoden Stimulated Recall i forhold til at kvalificere pædagogers refleksion i vejledningen?

Problemformuleringen er undersøgt ud fra en fænomenologisk tilgang, hvor den kvalitative metode er anvendt i form af semistruktureret stimulated recall forskningsinterview. Der er anvendt teorier om refleksion og handlekompetence med det formål at analysere og diskutere de empiriske forekomne data.

Min baggrund for problemformuleringen var at få svar på, hvordan fysioterapeuten ved hjælp af metoden stimulated recall kan kvalificere pædagogers refleksion i en vejledning, med det formål at styrke pædagogers handlekompetence i deres daglige praksis.

Svaret på problemformuleringen er, at ved anvendelse af videooptagelser af bevægelsesaktiviteter som pædagoger organiserer og gennemfører for motorisk usikre børn, og som efterfølgende er omdrejningspunktet for en vejledningssamtale kan medvirke til at etablere et læringsrum, hvor et pædagogisk sprog om krop sundhed og bevægelse kan udfoldes.

Det åbner for at etablere en mere symmetrisk dialog, hvor fysioterapeutens sundhedsfaglige viden sammenstilles med pædagogers viden om børns forskelligheder og samspilsprocesser fra deres daglige arbejde.

På tværs af pædagogers praksis med vuggestue- og børnehavebørn tegner der sig et billede af, at metoden åbner for, at der kan arbejdes hen imod en fælles målsætning for barnets udvikling og læring i det tværprofessionelle samarbejde ud fra et sundhedspædagogisk perspektiv.

Ud fra en samtale om videooptagelserne bliver det muligt at åbne for en dialog om, hvordan pædagoger kan justere og tilpasse bevægelsesaktiviteter til barnets aktuelle udviklingsniveau. Her kan en dialog skabe afsæt for, hvordan pædagoger kan tilpasse og justere bevægelsesaktiviteter, således at barnet forbedrer og udvikler sin koordination og balanceevne. En dialog om hvordan aktiviteterne kan progredieres og tilpasses for at fremme barnets læring for derved at fremme at barnet opnår en motorisk kontrol i bevægelsesaktiviteterne.

I målsætningsarbejdet viste der sig et mere nuanceret billede af de muligheder og begrænsninger pædagogen møder når de arbejder med bevægelsesaktiviteter for motoriske usikre børn som jeg ikke have en indsigt i før.

Min analyse viste nemlig, at pædagoger har meget relevante bevægegrunde og intentioner med de aktiviteter de iværksætter. Pædagogerne arbejder ud fra en forståelse af det brede og positive sundhedsbegreb, hvor de har blik for børnenes samspil med hinanden, deres fysiske formåen og deres generelle trivsel. Disse faktorer danner afsæt for de aktiviteter pædagoger iværksætter og for, hvordan de reflekterer over deres handlinger.

Min analyse viste også, at pædagogerne udtrykker sig om målet for aktiviteten i anderledes termer end man vil gøre i en naturvidenskabelig kontekst med formål, mål, indsats og evaluering. Ved brug af videooptagelse af praksis bringes de forskellige forståelser i spil, og det skaber en mulighed for at kvalificere pædagogers handlekompetence.

I deres praksis er pædagoger optaget af at differentiere og tilpasse aktiviteterne således, at børn med forskellige motoriske kompetencer kan deltage i et jævnbyrdigt og ligeværdigt samspil. Det peger på, at vejledningen i højere grad skal sigte mod at medtænke den gruppe af børn, som pædagoger arbejder med i praksis, og se det i relation til det barn som er vejledningens omdrejningspunkt.

Det peger på, at barnets motoriske udviklingsmuligheder skabes i samtalen om, hvordan pædagoger kan arbejde med læringsmiljøer der gør det muligt at børn med forskellige motoriske kompetencer kan være deltagende, da det er den virkelighed pædagoger navigerer i, i daginstitutionerne.

Stimulated recall åbner derved for en mulighed for, at vejledning i højere grad kan rettes mod den aktuelle kontekst, og dermed også at kvalificere pædagogers kontekstspecifikke handleberedskab i arbejdet med motorisk usikre børn.

På mange måder er mit mål nået, men undersøgelsen viste, at det kan diskuteres om ikke det pædagogerne allerede gør, kan betragtes som interventioner, der medvirker til at understøtte barnets udvikling, og at vejledningen dermed også må have et formål om at understøtte de kompetencer, som pædagoger allerede har.

Svaret er ikke entydigt men taler for at det visuelle medie åbner for pædagogers refleksion over handlinger. Disse samtaler gør det muligt at rette vejledningen specifikt til den kontekst pædagoger arbejder i, for derved at understøtte udviklingen af pædagogers handleberedskab og udvikling af deres sundhedspædagogiske handlekompetence.

Metodens begrænsning viste imidlertid at stimulated recall kan kvalificere pædagogers refleksioner men ikke behøver at gøre det. I nogle sammenhænge var det muligt at bidrage til at pædagoger reflekterer over deres handlinger i samtalen, mens det i andre sammenhænge i interviewet ikke var muligt. Flere faktorer synes at have indflydelse på dette.

Undersøgelsen peger på, at videometoden stimulated recalls begrænsning ligger i, at en vejledningssamtale mellem barnets pædagog og fysioterapeuten er et spinkelt grundlag for at skabe forandringsprocesser i pædagogers daglige praksis med motorisk usikre børn.

På denne baggrund er det væsentligt at se nærmere på de organisatoriske rammers betydning i et vejledningsforløb. Her kan man pege på, at en organisatorisk ramme, der gør det muligt at inddrage pædagogiske teams omkring barnet i vejledningen, kan skabe bedre forudsætninger for at implementere nye tiltag, der fremmer motorisk usikre børns sundhed i daginstitutionernes hverdag.

Derudover er en af begrænsningerne, at der er på baggrund af undersøgelsen fremtræder et behov for at tilbyde pædagoger faglig udvikling på et mere generelt og overordnet plan i forhold til en almen viden om børns motoriske udvikling og læring, som stimulated recall metoden ikke kan tilgodese.

Masterprojektet afspejler et behov for at få belyst, hvordan inddragelse af videooptagelse af den pædagogiske praksis kan anvendes set fra både fysioterapeutens og pædagogens synspunkt, i forhold til at integrere en ny metode i et vejledningsforløb.

Masterprojektet afspejler desuden et spirende behov for at benytte andre metoder til at støtte pædagogers arbejde i praksis med motoriske usikre børn i den fysioterapeutiske vejledningspraksis. Derfor er der et behov for videre debat blandt fysioterapeuter i forhold til de udfordringer, der er i at bevæge sig mellem forskellige roller, som stiller krav om både at være ekspert på børns motoriske udvikling og læring og at udfolde den konsultative rolle der indebærer at facilitere pædagogers læreprocesser i et vejledningsforløb.

8.0 Litteraturliste

- Dalager, L. & Fredlund, H. (2007) *Hermeneutisk analyse - forforståelse og forståelse*. I: Vallgård S., & Koch, L. *Forskningsmetoder i folkesundhedsvidenskab*, Munksgaard, s.157-181.
- Dahler-Larsen, P. (2010) *At fremstille kvalitative data*. Syddansk Universitetsforlag. 2 udgave, s. 41-63
- Dempsey, N.P. (2010) *Stimulated Recall Interviews in Ethnography*. *Qual Sociol* 33:349-367.
- E. Robinson, L. & Kipling Webster, E. & Wood Logan, S & Amarie Lucas, W. & T. Barber, L.(2012) *Teaching Practices that Promote Motor Skills in Early Childhood Settings*. *Early Childhood Educ J* 40:79-86.
- Fog, J. (2004) *Med samtalen som udgangspunkt*. Akademisk Forlag. 2 udgave s.7-26, 47-58
- Happo, I., Määttä, K., Uusiautti, S. (2013) *How do Early Childhood Education Teachers Perceive Their Expertise? A Qualitative Study of Child Care Providers in Lapland, Finland*. *Early Childhood Educ J* 41:273-281.
- Jacobsen, J. & Tanggaard, L., & Brinckmann, S.(2009) *Fænomenologi*. I: Fuglsang, L, & Olsen, P.B.(Red) *Videnskabsteori i samfundsvidenskaberne- på tværs af fagkulturer og paradigmer*. Roskilde universitetsforlag. 2 udgave, s. 185-197
- Jensen, B.B.(2009) *Sundhedspædagogiske kernebegreber*. I: Kamper –Jørgensen, F. , Almind, G. og Jensen, B.B. (red) *Forebyggende sundhedsarbejde : baggrund , analyse og teori, arbejdsmetoder*. 5 udgave- Kbh. Munksgaard. s. 257-264
- Järvinen, M. & Mik-Meyer, N (2005) *Kvalitative metoder i et interaktionistisk perspektiv. Interview, observationer og dokumenter*. Hans Reitzels Forlag, s.9-12
- Kragelund, L. (2007)*Dilemmaer ved at gennemføre forskning i egen organisation*. *Klinisk sygepleje*. 21 årgang. Nr. 1, s. 275-283
- Kristensen, D. B. (2007) *Fænomenologi. Filosofi, metode og analytisk redskab* I: Vallgård S., & Koch, L. *Forskningsmetoder i folkesundhedsvidenskab*, Munksgaard, s.182-204.
- Kvale, K., Brinckmann, S. (2009) *Tematisering og design af en interviewundersøgelse s. 119-13, Transkription af et interview* I: *Interview- introduktion til et håndværk*, Hans Reitzels Forlag. 2 udgave, s. 199-206.
- Launsø, L., Rieper,O. (2005) *Forskning om og med mennesker*. Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck. 5 udgave s.12-42.
- Lyle, J. (2003)*Stimulated Recall*. *British Educational Research Journal*, Vol. 29, No. 6 s. 861-878
- Nordentoft, H.M (2012) *Kollegiale vejledningsformer og læring i sundhedsarbejdet*. I: Simovska, V. & Jensen, J. M. *SundhedsPædagogik i sundhedsfremme*. Gads Forlag. s. 213-229.

Nygren, P. & Fauske, H. (2010) *Handlekompetence og ideologi – individ, profession og samfund*. Forfatterne og Psykologisk Forlag A/S, s.65-84, 87-108,115-123,135-147,149-164

Riethmuller, A. & Mckeen, K. & D. Okely, A. & Bell, C. & D.S.Sanigorski, (2009) A. *Developing an active play resourcefor a range of Australian early childhood settings: Formative findings and recommendations*. Volume 34 Number 1 March.

Schön, D. A. (2001) *Den reflekterende praktiker. Hvordan professionelle tænker, når de arbejder*. Forlaget Klim, s.9-11, 51-68, 116-126,

Simovska, V. & Jensen, J. M.(red.) (2012) *SundhedsPædagogik i sundhedsfremme*. Gads Forlag.

Simovska, V. (2009) *Participation og læring for sundhedsfremme- et sociokulturelt perspektiv*. I: Carlsson, M., Simovska, V. og Jensen B.B., Sundhedspædagogik og sundhedsfremme – teori, forskning og praksis. Aarhus Universitetsforlag, s. 151-173.

Stegger,H.(2013)*Motorisk kontrol og læring*.I: Stegger, H. og Harboe, H., pædiatrisk fysioterapi. Fysio/Munksgaard, s. 21-38

Svinth, L. (2013) *Samspil og læring i daginstitutioner – Børnehavebørns deltagelsesmuligheder i pædagogisk tilrettelagte aktiviteter*. Aarhus Universitet, s.8-25, 138-143

Wahlgren, B., Høyrup, S. Pedersen, K., Rattleff, P. (2002) *Refleksionsbegrebet hos Schön I:refleksion og læring—kompetenceudvikling i arbejdslivet*. Samfundslitteratur, s.102-113

Østergaard, H. (2008) *Motorisk usikre børn*. Munksgaard Danmark, s.11-24

Elektronisk kilde:

Budgetanalysen PPR Frederiksberg (2011)

<http://www.frederiksberg.dk/~media/eDoc/8/2/8/828232-835074-8-pdf.ashx>

Dagtilbudsloven (2007), *Formål, anvendelse, ansvar, m.v.* I: kap. 1, & *Formål, pædagogisk læreplan, sprogvurdering, børnemiljøvurdering, m.v.* I: kap. 2,

<https://www.retsinformation.dk/forms/r0710.aspx?id=137202>